

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!"

len svorným Bůh požehnáva."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udření českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 50 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill, 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 17.

Sobota (Saturday) 21. dubna (April) 1984

Karel Vrana

VELIKONOČNÍ

Evangelista svatý Matouš doplňuje svou zprávu o velikonočních událostech v Jeruzalémě zdánlivě nepatrnou, ale významnou poznámkou. Zástupci židovské velerady žádají naléhavě římského mistodržitele Pontského Piláta, aby zajistil Ježíšův hrob až do třetího dne. Neztratili hlavu ani nervy. Záleží jim na tom, aby tato nepříjemná věc s Ježíšem z Nazaretu se jednou provždy uzavřela. Nestačí jim probodený bok, z něhož vyšla krev a voda. Je jim málo i velký náhrobní kámen. Rozpomněli se, že Ježíš ještě za svého života mluvil o třetím dni. Jeho slova: „Třetího dne vstanu z mrtvých“ narušují jistotu Velerady. Je třeba myslet na všechno až do poslední podrobnosti. Je třeba předejít tomu, aby nový a „poslední podvod“ – jak zdůvodňují svou žádost – nebyl ještě horší než ten první.

Pilát zřejmě znechucen jejich fanatismem, kterému nerozumí a kterým jako pravý Říman pohrdá, jim dovoluje, aby „zajistili hrob tím, že zapečetí kamen a postaví u hrobu vojenskou stráž“. Kamenný balvan, úřední pečete a vojenská stráž – toto troji hmatatelné zajištění Ježíšova hrobu stačí nyní veleradě, aby mohla v pokoji slavit svou Velkou noc a dodržet sobotní klid. Třikrát zajištěný Ježíšův hrob, uzavřený kamenem, úředně

zapečetěný a vojensky strážný, měl být podle lidských úradků a výpočtů definitivním koncem – koncem na věky – případu Ježíše z Nazaretu.

Bůh však stojí sycchovaně nad všemi lidskými výpočty. Ježíš Kristus řekl, že Bůh je Bohem živých nikoliv mrtvých. Řekl také: Já jsem život. Nejvyšší náboženská autorita Jeruzaléma se ve svých výpočtech přepočítala. Zapomněla, že původce života nelze pohřbit. Zapomněla, že právě ten kamenný balvan, ty úřední pečete i ta vojenská stráž se stanou definitivním důkazem vítězství Božího života nad smrtí; důkazem, že Boha nelze pohřbit, zadržet, zapečetit; zapomněla, že to, co bylo pro lidi koncem na věky, se stalo pro Boha novým začátkem na věky.

Jako všechny jeruzalémské velikonoční události tak i tato zdánlivě bezvýznamná a jakoby na okraji se odehrávající událost zajišťování Ježíšova hrobu má svůj hluboký význam i pro nás. Je to událost, která dodnes trvá a která se propojuje s našimi osobními příběhy. Církev, která je tajemným Kristovým tělem, prožívá ve svých dějinách, večera i dnes, zajišťování hrobu. I ona je nepohodlná veleradám tohoto světa. I dnes je už po toliké obžalována, že se staví proti císařům; i dnes je křížována zato, že se pokládá za království Boží na zemi. I dnes hroby jejích mučedníků a vyznavačů jsou uzavírány balvany, jsou úředně pečete a vojensky stráženy. Jako tehdy v Jeruzalémě tak i dnes je všechno tak pečlivě a do podrob-

ností propočítáno a zajištěno, aby Kristova církev byla navždy pohřbena – aby s ní bylo definitivně zkoncováno.

I dnes platí Ježíšovo slovo: Bůh není Bohem mrtvých, nýbrž živých. Podívejme se kolem sebe, zahledíme se do dějin našich národů, do minulosti i do přítomnosti naší Církve. Nad hroby křesťanských mučedníků vyrůstaly katedrály a kolem katedrál vykvétla města, rozmnožil se život – a zem se zasnoubila s nebem. Podívejme se na všechny velerady našich společností, jak spolu s mistodržiteli říši a mocnářství se boji Krista a Jeho církve, jak chtějí svými pečeti a svými vojenskými strážemi zajistit smrt víry.

Sem patří i strach komunistů z hrobu Palachova na pražských Olšanech.

Ale i dnes Církev spěchá s Marií z Magdaly a s Petrem a Janem k otevřenému prázdnému hrobu, k přelámaným pečeti; i dnes prochází kolem stráží, které ze strachu se potácí a klesají na zem jako mrtví.

Také o letošních velikonočních všechny zajištěné jistoty velerad a ozbrojených stráží jsou znejištěny jako onoho rána v Jeruzalémě. Dnes prožíváme znovu a opět věčnou jistotu, u které nám vypovídají evangelia: „Hledáte Ježíše Nazaretského, který byl ukřižován? Byl vzkříšen, tady není. Toto je místo, kam ho položili. Ale jděte a povězte jeho učedníkům, zvláště Petrovi: jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte, jak vám řekl.“

Církev prožívá tajemnou jistotu velikonočního rána, jistotu otevřeného prázdného Ježíšova hrobu, jistotu vzkříšeného Krista s pokorou u vědomí své poutnické nedokonalosti a své potřeby osvobodit se od všeho, co zastírá doposud náš zrak a zatemňuje naše srdce. Často nerozpoznáváme vzkříšeného Pána a jako Marie z Magdaly ho považujeme za zahradníka – nebo jako emauzští učedníci v

Všemu křesťanskému světu známý kříž byzantského stylu, na němž je v horní části zároveň znázorněn i Kristus Vzkříšený. - Životopis sv. Františka z Assisi připomíná mystický světový prožitek, při němž měl sv. František ve své původní kapličky v San Damiano u Assisi s Kristem rozmlouvat. - Těžký dřevěný originál tohoto „Františkova“ kříže je v kostele sv. Kláry v Assisi, která si zase dopisovala s naší bl. Anežkou Přemyslovnou.

něm vidíme cizince – anebo jako apoštolové ho pokládáme za příznak.

V těchto svých nejistotách, v tomto svém ustavičném strachu a bezradnosti i ve svých slzách a v tvrdosti svých srdcí potkáváme Tebe, Ježíši. Káráš laskavě naši pomalost a naši bláhovost, otevíráš nám smysl svého i našeho života. Voláš nás jménem našim, osvobozuješ nás zrak od temnot, abychom Tě

rozpoznali v množství příznaků – prosvětluješ naše srdce, aby nezabloudilo na cestách do našich Galilejí, aby se rozhodlo a háralo láskou k Tobě, ke všem Tvým bratrům a k veškerému stvoření. I dnes nás posíláš – jako jsi poslal apoštoly – abychom byli Tvými svědky, svědky jediné jistoty – že jsi zvítězil nad smrtí a přinesl život pro nás a pro všechny, kteří uvěří Tobě a Tvým slovům.

Požehnané velikonoce,
radost z jistoty víry v Kristovo vzkříšení
a v něm zakotvené přesvědčení
o konečném vítězství dobra nad zlem
přeji všem svým čtenářům, domovu a krajanům,
roztroušeným po celém světě
redakce Hlasu Národa
a
chicagský „Velehrad“

VŠEM ZÁJEMCUM O ČESKÉ BOHOSLUŽBY
PŘIPOMÍNÁME, ŽE SLAVNOSTNÍ MŠE SV.
VELIKONOČNÍHO VZKŘÍŠENÍ
BUDE U MATKY BOŽÍ SV. ATOHORSKÉ V CICERU
NA BÍLOU SOBOTU V 9 HODIN VEČER.

Sloupek informací

**o nedobré hospodářské a politické situaci
v zapomenuté Burmě,
a o nadějném vývoji světové ekonomie
v západním i v komunistickém bloku
podle evropských odborníků.**

**V Burmě se až donedávna jako-
by čas zastavil.**

Burma, bývalá britská kolonie, nezávislá už od r. 1948, o něco menší než Texas s 38 miliony obyvatel, je od r. 1962 ovládána železnou rukou generála Ne Win-a, jemuž je dnes už 72 let. Ne Win stále drží svou zemi v přísné neutralitě vůči oběma mocenským blokům - západu a východu; z toho důvodu ji drží prakticky úplně oddělenou od ostatního světa. Nedůvěra vůči cizincům a všemu cizímu je v Burmě pravidlem. Zároveň ovšem naprostá neschopnost vojenské vlády v oboru národního hospodářství, odmítání cizích investic a jakékoliv cizí výpomoci, teror tajné policie a příslovečně složitá a všudy přítomná byrokracie udusily všechny snahy o ekonomický rozvoj, a proto je dnes Burma jednou z nejhudších a hospodářsky nejzaostalejších zemí světa. V hlavním městě Ragúnu ani vládní budovy nebyly opraveny a nově natřeny od odchodu Angličanů, ulice jsou plné jam a dírků, takže jezdit po nich je krkolomné. Auta stará 30 let a více, často držená pohromadě zdrátovaním a impro-

vizovanými náhradními součástmi, jsou stejně nebezpečná jak pro pasažéry tak pro chodce. Vodovody, přivádějící pitnou vodu do bytů, už dávno přestaly fungovat. Od roku 1962 byl zakázán dovoz jakýchkoliv knih z ciziny, protože by prý ohrožovaly „cestu Burmy k socialismu“, který je směsicí nacionalismu, marxistického státního hospodářského plánování a buddhistického mysticismu. Potřeby, které se dosud dovezeou z ciziny, si pro sebe vyhražují vysokí vládní důstojníci a byrokraté. Obyvatelstvo terorizované tajnou policií, se neodvážá mluvit o režimu ani doma v soukromí, tím méně na veřejnosti. Vládní špióni jsou všudypřítomní; cizinci, přicházející do země na návštěvu, jsou pod stálým dohledem, stejně jako v SSSR. Generál Ne Win nedávno prostě nikomu; vloni dal zatknout a uvěznit na doživotí svého blízkého spolupracovníka brigádního generála Tin Oa, protože byl příliš populární a mohl by se stát nebezpečným sokem v boji o moc. Vládní byrokracie je plně centralizovaná a chce rozhodovat o všem. Je například nutný jed-

nohlasný souhlas všech vládních ministrů, aby kterýkoliv občan Burmy mohl obdržet cestovní pas do ciziny. Velká většina záležitostí, předložených vládě k rozhodnutí, je však ukládána k ledu, protože nezbývá času k tomu, aby se vláda jimi zabývala. Tento přehnaný byrokratismus paralyzuje činnost vlády i ekonomie země, a lidé si nemohou koupit ani pořádné oblečení.

Asi třetina Burmy je v moci vzbouřenců proti režimu gen. Ne Win-a, a vláda musí věnovat na boj proti nim na 30 % svého rozpočtu. K těmto vzbouřencům patří vedle komunistů a národnostních menšin také velkopěstitelé máku a velkoobchodníci s opiem v t. zv. „zlatém trojúhelníku“, který se rozprostírá v Burmě, v Thajsku, v Laosu a v komunistické Číně. V Burmě se zhotoví na 500 tun opia ročně, což představuje asi 80 % veškeré jeho výroby v „zlatém trojúhelníku“. Na území Burmy je přes 30 velkých rafinerií, kde se z opia vyrábí heroin; tento je pak podloudně dopravován do Spojených států. Washingtonská vláda v posledních 10 letech poskytla Ragúnu letadla, helikoptéry i 55 milionů dolarů finanční výpomoci na boj proti výrobě opia a obchodu s omamnými drogami, avšak burmská vláda v této věci jednala bez velkého nadšení a tak se prakticky ničeho nedosáhlo. - (Mexická vláda nedávno ze své strany rozhodla, že pěstování máku na výrobu opia a vyvážení morfinu do ciziny se nepřihlíží mexickým zákonům; proto se očekává, že vedle morfinu z Burmy zaplaví také hnědý morfin z Mexika brzo americká velkoměsta. Tak Spojené státy ve svém bezúspěšném boji proti omamným drogám doplácí na svou životní filosofii, přímo hltanou mládeží, podle které každá přísná výchova člověka, každá sebekázeň a každé omezování svobody jsou škodlivé, a že člověk má být ponechán, aby jednal zcela spontánně, bez jakýchkoliv zábran). - Burmští komunisté mají ke svým policejním a teroristickým akcím vlastní armádu o síle 12 tisíc bojovníků. Úplná izolace země od ostatního světa způsobila, že jako by „zamrzla v čase“. V posledních dvou či třech letech se však situace začíná měnit, ačkoliv jen velmi bojačně a pozvolna. Vláda si konečně uvědomila špatnou ekonomickou situaci země, chtěla by ji zlepšit při zachování přísné neutrality Burmy a začíná přijímat ekonomickou výpomoc od nekomunistických zemí; v přítomnosti dosahuje výše 500 milionů dolarů ročně. Asi 40 %

ji poskytuje Japonsko; Západní Německo jí dává 31 milionů dolarů ročně. Od Spojených států přijme pouze 13,8 milionů dolarů ročně na zlepšení svého zemědělství a tím nepřímo na boj proti omamným drogám. Od komunistických zemí Burma nepřijímá žádnou výpomoc.

Vztahy Burmy s komunisty se staly napjatými v důsledku dvou událostí: 1) V r. 1979 kubánský diktátor Fidel Castro, tehdy předseda „bloku t. zv. neutrálních zemí“, se na pokyn Moskvy pokoušel přetáhnout Burmu na stranu Sovětů; Burma pak opustila tento blok. 2) V říjnu r. 1983 severokorejsí agenti se v Ragúnu pokusili spáchat atentát na jihokorejského prezidenta Chun Doo Hwan-a, který přijel do Burmy na státní návštěvu. Tento atentát se sice nezdařil, protože jihokorejský prezident přijel na místa s opožděním, avšak výbuchem bomby bylo zabito 17 jihokorejských vysokých vládních úředníků. Po tomto atentátu Burma ihned přerušila své diplomatické vztahy se Severní Koreou, její vztahy i s ostatními komunistickými zeměmi zamrzly na dlouhou dobu, a zároveň se generál Ne Win více přiklonil ke Spojeným státům a k svobodnému západu.

Ekonomii Burmy zachraňuje od úplného zhroutilí mocné vyvinuté „černý trh“, na kterém se podílejí i vládní osobnosti. Černý trh je zásobován nejen potravinami, šatstvem a jinými životními potřebami, nýbrž i věcmi luxusu jako jsou transistory, TV aparáty, magnetofony, stereo-video, ba i novými japonskými auty, trucky atd. Toto zboží přijde do země různými oklikami z ciziny výměnou za omamné drogy.

Dnes je Burma bezvýznamnou zemí na mezinárodním poli; v budoucnu by mohla nabýt mezi národy světa místa, které jí přísluší, kdyby se zřekla své absolutní izolace, své přísné neutrality mezi západem a východem, lidem dovolila svobodné podnikání a rozvinula ekonomii s cizí technickou a finanční výpomocí. Na neštěstí režim gen. Ne Win-a se nechce

vzdát své naprosté neutrality a příliš liknavě otevírá Burmu ostatnímu světu. Proto burmský lid bude musit projít ještě dlouhou a namáhavou cestou, než bude moci zlepšit svou životní úroveň, jejíž bída je ovšem „vodou na mlýn“ burmským komunistům.

**Kielská škola národohospodářů
hledí do budoucnosti optimisticky.**

Odborníci západoněmeckého, mezinárodně velmi váženého „Kielského ústavu“ pro studium ekonomického podnikání, právě uveřejnili své předpovědi o pravděpodobném vývoji ekonomického života západních pokročilých zemí letos a v příštím roce. Zde jsou jejich hlavní ideje:

Dnes průmyslová výroba západních zemí opět dosáhla výše, již měla na začátku roku 1980, těsně před příchodem poslední hospodářské recese. Spojené státy byly v druhé polovině 1983 vedoucí zemí v ekonomické obrodě; nyní už ji také dohánějí Anglie. Západní Německo a Japonsko. V první polovině r. 1984 průměrný ekonomický rozmach předních západních zemí dosáhne výše 4 %. Od léta téhož roku se však zase začne poněkud zhoršovat; příčinou toho je ztísnění měnové politiky US Federální rezervy. Tato národní banka, ve snaze uchránit banky od krize z neplacení zahraničního dluhu, uvolnila svou měnovou politiku uprostřed r. 1983 a dovolila zvýšení množství oběživa o dvojnásobné procento. Nyní však musila opět ztísnit svou měnovou politiku v úsilí odvrátit nebezpečí znovu rostoucí inflace. Proto už letos v březnu bylo sníženo oběživo o 5 bilionů dolarů. Účinky snížení měnového oběživa Federální rezervou se na ekonomii projeví teprve za 6 až 9 měsíců; tehdy se dostaví opět zpomalení ekonomického života. V USA se ekonomická aktivita začne zpomalovat ve třetím čtvrtletí 1984 a v západní Evropě na konci tohoto roku. Zpomalený ekonomický vzrůst bude trvat od poloviny r. 1984 do poloviny

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVA:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VIT, O.S.B.

a redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30,00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich ob-
sahem ztotožňovat. Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

April 21, 1984 — Vol. IX, No. 17.

Pěkné posezení naplne v příjemném prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇE

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

r. 1985 a ustálí se na výši asi 2 %. Je však velmi podložena nádejí, že potom se ekonomie opět oživí, takže v r. 1985 celkový ekonomický vzrůst dosáhne v uvedených zemích výše asi 3 %. Přitom bude možno zvládnout problémy, vzniklé s mezinárodním dluhem, a také protekcionismus bude pouze umírněný. Pokles ekonomického života let 1984-85 zdaleka nebude tak význačný jako byl na začátku osmdesátých let. Tehdy totiž inflace dosáhla i v USA výše 12,5 % a Federální rezerva a jiné národní banky musily drasticky snížit množství oběživa ve snaze zvládnout inflaci; to pak způsobilo všude hlubokou ekonomickou recesi. V příštích dvou letech bude však inflace pouze asi pětiprocentní a US Federální rezerva bude moci zmírnit svou restriktivní měnovou politiku už na konci r. 1984, nebo začátkem r. 1985. Proto zpomalení ekonomického života, které se nyní čeká, bude jen mírné. Nepřijemnou však zůstává skutečnost, že nebude možno otevřít potřebný počet nových pracovních míst, a že tedy nezaměstnanost zůstane vysoká.

Odborníci Kielského ústavu také říkají, že v těchto posledních letech se ukázalo, že vysoké rozpočtové schodky a vysoká úroková míra jsou pro celou ekonomii méně škodlivé než se původně myslelo. Podle jejich mínění také Amerika a západní Evropa - tím, že se jim podařilo zvládnout inflaci - jsou nyní mnohem méně než v roce 1980 vystaveny nebezpečí, že budou postiženy „silnými cyklickými výkyvy“, podobnými těm, jež mají za sebou.

□
I v zemích komunistického bloku se prý blýská na lepší hospodářské časy.

Ekonomičtí odborníci v Ženevě, v Západním Berlíně a ve Vídni shodně tvrdí, že také ekonomická situace komunistických zemí východního bloku - s výjimkou Polska - se po dlouhé době stagnace začíná zlepšovat. Jejich hrubý národní důchod stoupá, jejich obchodní bilance se západem je příznivější, a také se zlepšuje situace jejich zahraničního dluhu; proto také

zahraniční banky jsou ochotny jim dále poskytovat úvěry a komunismus si tak pěstovat. Sovětská ekonomie vzrostla v r. 1983 o 3 % a letos jeví přibližně stejnou vzestupnou tendenci. Obchodní bilance Sovětského svazu se západem je kladná a sovětské dluh západním zemím dnes nepřesahuje 9 bilionů dolarů - (nemluvě ovšem o nezaplaceném válečném dluhu). Proto západoněmecká Dresdner Bank a britská Loyd's Bank International po čtyřleté přestávce poskytly Sovětskému svazu opět půjčku 150 milionů dolarů. Východní Německo snížilo svůj dluh vůči západu o 1,5 bilionu dolarů, protože zvýšilo svou produktivitu, svůj vývoz do ciziny a NSR mu dříve zaplatilo za propuštěné lidi, kteří se mohli z NDR vysláhat. Jeho hrubý národní důchod vzrůstá letos o 4,5 % a jeho spotřeba energie byla snížena. Západoněmecká firma Volkswagen pomáhá plánovat jednu východoněmeckou továrnu na auta. Československý obchod s nekomunistickými zeměmi měl prý v posledním roce přebytek jednoho bilionu dolarů v tvrdých valutách, ale přesto Husáková vláda nezvyšila zájmem o návštěvu západu „devizový přídel“. Maďarsko se snaží snížením investic a omezením výdajů spotřebitelů zlepšit svou mezinárodní finanční situaci a snížit svůj dluh vůči západu, který obnáší 7 bilionů dolarů. Bulharský zahraniční dluh nepřesahuje nyní 2 biliony dolarů. Rumunsko vloni zvýšilo svůj hrubý národní důchod o 3,4 % a usiluje o zvýšení svého vývozu do ciziny, a to na úkor domácích spotřebitelů, kteří musejí méně jíst a utahovat si opasky, neboť hlavní životní potřeby jsou stále na přídele. Je pravděpodobné, že i ostatní komunistické země, které dosáhly obchodního přebytku se západem, tak učinily na úkor svého obyvatelstva, které musí držet pusy, nereptat a utáhnout si řemen. Jediné Polsko dosud není schopno plnit své závazky, plynoucí z jeho obrovského zahraničního dluhu vůči západním zemím. Jeho dluh dnes už obnáší 27,5 bilionu dolarů a brzo asi vzroste na 29,4 bilionu dolarů.

Srdečné pozvání na „MAJÁLES“

Milí přátelé,

zve vás srdečně na naše květnové „Majáles“, pořádané v sobotu 12. května v sále chicagského „Velehradu“ 2657-59 S. Lawndale Ave.

Vystoupí na nich Karel Kryl, známý zpěvák a bard našeho utiskovaného národa, který neměl a nemá rád ty, kteří člověka a lidskému společenství jakoliv ubližují a dovede to výmluvným veršem vyjádřit.

Karla Kryla zná dobře emigrace po roce 1968. Byla to jeho píseň, která burovala před příchodem prazského jara, aby pak po osudné době srpnové zalozila verše: „Bratříčku, zavírej vrátka.“ Nejmladší emigranti přicházejí do svobodného světa často s melodií Karlovy nejnovější písničky, kterou slyšeli na vlnách Svobodné Evropy. Emigrace z roku 1948 a naše mládež narozená ve svobodném světě jako i příslušníci starších generací - dávno zde usedlých - s ním se setkali při jeho minulých zájezdech do krajských středisek v Kanadě, v Americe i v Austrálii.

Je pozoruhodné, ale zároveň přirozené, že příslušníci všech těchto generací plně chápou poslání jeho písní. Ve svém interview s časopisem „Západ“ Kryl řekl: „Problém není, zda

někdo dokáže pochopit, ale zda chce pochopit nebo nechce.“ A v témže interview dále říká: „Je samozřejmý problém sestavit program například v Chicagu, kde se sejdou generace z let 27, 38, 45, 48, 68 plus nové příchozí. Najít repertoár pro všechny to tedy je nesnadné.“ Dovedení si představit, že není lehké něco takového dokázat - ovšem vyjmenování několika generací zároveň znamená, že Krylova píseň našla odezvu a oblibu u všech těchto generací. Zkrátka, ti kteří chtějí slyšet - slyší a nezáleží na datu roku jejich narození.

Karel Kryl při všech těžkostech exilových a bez zájmu domova, kdy se umělcům tak těžko tvoří, vyzrál lidsky i umělecky a upevnil svou víru, kterou si přinesl z prostředí rodinné tiskárny v Kroměříži. Avšak i proroci potřebují posilu a lásku na další cestu a tu přijďme Karlu Krylovi dokázat svou hojnou účastí při jeho programu na Majáles Klubu Domov v sobotu 12. května.

KARLŮV PROGRAM
ZAČÍNÁ PŘESNĚ V 8:00 P.M.

Po programu následuje majová taneční veselice, při které bude k tanci i poslechu vyhrávat známá hudba George Kollarice.

Celý výdělek Majáles bude dán taneční skupině Klubu Domov a Besedy, abychom podpořili a ocenili jejich lásku k našim národním tancům,

kterými ve společné obětavosti zpestřují naše národní slavnosti a reprezentují nás před americkou veřejností. Zaslouží si tedy do své další nezištné práce naší podpory a povzbuzení. Výtěžek Majáles má být příspěvkem na jejich plánovanou cestu na pont' k sv. Antoníku do Chatham, kam i Klub Domov letošního roku opět pořádá zájezd. /Sledujte zprávy v Hlasu národa./

Teplá jídla se začnou podávat a plně zásobený bar bude otevřen od 6:30 P.M. K dostání bude i chutné domácí pečivo a obložené chlebičky. Auta laskavě zaparkujte na parkovišti Edmar /drive A & P/ na Lawndale Ave. proti Velehradu.

Cena lístku je \$7,00. Lístky jsou v předprodeji v Berwynu u F. Pančera a v Marina's Beauty Salon; v Chicagu v redakci Hlasu národa a u členů Klubu Domov. O rezervaci stolič volejte v úředních hodinách redakci Hlasu národa: / 762-2044, během dne ses. Julie Kusslovou; 788-5341 a večer ses. F. Uhlířovou; / 484-2106.

Těšíme se s vámi všemi na shledanou za pořadající výbor Klubu Domov a taneční skupinu naší mládeže a Besedy.

Otec Vojtěch Vit, O.S.B.,
duchovní radce

František Desenský
uř. předseda

Františka Uhlířová
tajemnice

Nebe je růžové
Po cestě křížové
snad konečně spočinem'
jak pšenice v klásku
Spočinem bez hněvu
přirostlí ke dřevu
Vždyť nejtěžším zločinem
dnes je — hlásati —
lásku —

Vstupné: \$7,00

KLUB DOMOV

z Národního Svazu českých katolíků

PORÁDA

V SOBOTU 12. KVĚTNA 1984

V 8:00 HODIN VEČER

v sále chicagského
“VELEHRADU”

2657-59 S. Lawndale Ave. v Chicagu, Ill.

MAJÁLES

NA KTERÝCH VYSTOUPÍ
známý oblíbený zpěvák

Karel KRYL

- * HUDBA: G. KOLLARIC
- * TANEČNÍ VESELICE
- * DOMÁCÍ KUCHYNE

Lístky jsou v předprodeji u p. Pančera, Marina's Beauty Shop v Berwynu, v redakci Hlasu národa a u členů Klubu Domov.

Kašpárkovo loutkové divadlo,

v sobotu 28. dubna 1984
ve 4. hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place, Cicero

Má poklonka, nazdárek,
klani se vám Kašpáre!!!

DOBA VELIKONOČNÍ

NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNE BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, děkujeme ti za tento den plný slávy. — Děkujeme ti, že tvůj vzkříšený Syn dnes přemohl smrt — a otevřel nám nebe. — A prosíme tě: — Dej nám svého Ducha a obnov v nás svůj život, — abychom i my vstali z mrtvých — a našim světlem aby byl Kristus. — Nebot' on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje — po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOSTOLŮ (Sk 10, 34, 37-43)

Petr se ujal slova a promluvil: "Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní a uzdravoval všechny, které opanoval ďábel, protože Bůh byl s ním.

A my jsme svědky toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh ho však třetí den vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne ovšem všemu lidu, nýbrž jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, to je nám, kteří jsme s ním po jeho zmrtvýchvstání jedli a pili.

On nám přikázal, abychom to hlásali lidu a s celou rozhodností dosvědčovali: Toto je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KOLOSANŮM (Kol 3, 1-4)

Bratři! Zároveň s Kristem jste byli vzkříšeni. Usilujte tedy o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste už přece mrtví a váš život je s Kristem skryt v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se s ním ukážete i vy ve slávě.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 20, 1-9)

První den po sobotě, když ještě bylo tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen. Běžela k Simonu Petrovi a k tomu učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: "Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili."

Petr a ten druhý učedník vstali a šli k hrobu. Oba dva běželi, ale ten druhý učedník předběhl Petra a byl u hrobu první. Sehnul se a viděl tam ležet lněná plátna, ale dovnitř nevěšel.

Po něm přišel Simon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel do hrobu i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dříve; a spatřil vše a uvěřil. Dosud totiž nevěděli, že podle Pisma musí vstát z mrtvých.

Lékař

o Turinském plátnu

Kristovo utrpení a smrt z lékařského hlediska.

Přestože o tzv. Turinském plátnu dosud nebyl vysloven definitivní soud, patří Plátno k nejcenějším relikviím Církve. Výzkum Plátna, který byl umožněn u příležitosti posledních vystavení v letech 1969, 1973 a 1978, dosáhl v poslední době převratných výsledků. Bylo použito nejmodernějších výzkumných metod, jak fotografických, tak chemických i fyzikálních. Plátno bylo podrobeno rozboru pomocí počítačových analýz.

Röntgenových paprsků, spektrografie, fluorescence, mikrochemických a dokonce i serologických metod, abychom jmenovali jen ty nejdůležitější. Výzkumná skupina tzv. STURP (Shroud of Turin Research Programme), organizovaná z USA přijela v roce 1978 do Turína vybavena těmito moderními badacími prostředky. Přístroje byly obsaženy v 72 bednách, v pracovní skupině však nechyběla ani notná dávka skepticismu. „Soudili jsme," prohlásil jeden významný člen výzkumného týmu, „že v Turíně nalezneme padělek a že za několik hodin budeme moči své přístroje opět zabalit a jet domů. Zažili jsme však pravý opak." Skupina STURP báda na Plátně po celých 5 dní a odnesla si kromě vědeckých záznamů, vzorků vláken Plátna, otisků povrchu látky a velkého množství snímků nejrůznějšího druhu též přesvědčení, že Plátno je naprosto pravé a že jakýkoliv padělek je zcela vyloučen! Obraz na plátně nebyl a ani nemohl být vytvořen lidskou rukou, což dokázala především mikroskopická, ultramikroskopická a radiologická analýza, jakož i výsledky počítačové techniky. Bylo totiž zjištěno, že obraz na Turinském plátně je vyvolán žlutavým zbarvením vláken lněné látky a že intenzita obrazu je dána počtem zbarvených fibril vláken a nikoliv kvantitativními změnami zbarvení. Kromě toho: zbarveny jsou pouze povrchní fibrilární vlákna a zbarvení neproniká na zadní plochu Plátna. Nikde, ani nejjemnější technikou, mikroskopickou, chemickou nebo počítačovou, nebyly nalezeny stopy nějakého pigmentu, barviva, tahů štětcem, nanášení barvy anebo rozpustidla laků či malířských barev. Žádná „směrovost, čili direkcionálnost", jaká se nachází u malovaných obrazů, nebyla prokázána. Přes veškeré intenzivní studie se však dodnes ještě nepodařilo zjistit, jakým způsobem vlastně obraz na plátně vznikl.

Jak známo, Turinské plátno obsahuje „negativní obraz" postavy asi 180 cm vysokého urostlého muže s plnovousem a dlouhými vlasy. Tento muž byl, jak dosvědčuje obraz, neuvěřitelně krutým způsobem ztýrán, trním korunován, přibit na kříž, na kterém zemřel, a byl po smrti proboden v pravém boku. Již první fotografie Plátna na sklonku 19. století odhalily řadu detailů, které dříve unikaly pozornosti. Dnešní moderní výzkumná technika na podkladě průzkumu fotografií pomocí tzv. VP Analýzátoru, jakého používá NASA při studiu povrchu planet, odhalila, že obraz na Plátně má vlastnosti „trojrozměrného obrazu." Na základě tohoto výsledku bylo možno dokonce vytvořit i plastický model postavy na Plátně. Běžné fotografie nebo malované obrazy tuto vlastnost nemají. Autorovi se podařilo pomocí tzv. subtrakční techniky rovněž vytvořit plastický obraz obličeje na Plátně.

Jedním z dalších výzkumných problémů při studiu Plátna byla otázka krevních skvrn. Mikroskopicky a mikrochemicky byly nalezeny prapípnaté stopy kyslíku železitého na obličejích z povrchu látky, zejména v oblasti krevních skvrn a kromě toho byla prokázána fluorescence v jejich bezprostředním okolí. Nápadně výraznou byla fluorescence v oblasti „výronu" na pravém boku postavy. Fluorescence odpovídala vlastnostem krevního séra a pouze v těchto místech došlo dokonce i k prosáknutí řídké tekutiny na zadní plochu Plátna. U ostatních krevních skvrn bylo možno sledovat úzký fluoreskující lem, zřejmě v důsledku prosakování séra z krevních sraženin do okolí. Nález v oblasti pravého boku, s výtokem séra odpovídá zcela údajům v Janově evangelii o „Krví a Vodě" (Jan 19, 33-34). Pouze jako jediný se americký chemik McCrone domníval, že stopy kyslíku železitého by mohly pocházet z barviva, tzv. červeného okru, kterého mohl při nějakém středověkém padělatel použít buď k falšování anebo k „oživení" již vybledlého obrazu. McCronova hypotéza vyvolala ohlas v bulvárním tisku, nesdílel ji však žádný jiný člen výz-

rovou, nebyly nalezeny stopy nějakého pigmentu, barviva, tahů štětcem, nanášení barvy anebo rozpustidla laků či malířských barev. Žádná „směrovost, čili direkcionálnost", jaká se nachází u malovaných obrazů, nebyla prokázána. Přes veškeré intenzivní studie se však dodnes ještě nepodařilo zjistit, jakým způsobem vlastně obraz na plátně vznikl.

Jak známo, Turinské plátno obsahuje „negativní obraz" postavy asi 180 cm vysokého urostlého muže s plnovousem a dlouhými vlasy. Tento muž byl, jak dosvědčuje obraz, neuvěřitelně krutým způsobem ztýrán, trním korunován, přibit na kříž, na kterém zemřel, a byl po smrti proboden v pravém boku. Již první fotografie Plátna na sklonku 19. století odhalily řadu detailů, které dříve unikaly pozornosti. Dnešní moderní výzkumná technika na podkladě průzkumu fotografií pomocí tzv. VP Analýzátoru, jakého používá NASA při studiu povrchu planet, odhalila, že obraz na Plátně má vlastnosti „trojrozměrného obrazu." Na základě tohoto výsledku bylo možno dokonce vytvořit i plastický model postavy na Plátně. Běžné fotografie nebo malované obrazy tuto vlastnost nemají. Autorovi se podařilo pomocí tzv. subtrakční techniky rovněž vytvořit plastický obraz obličeje na Plátně.

Jedním z dalších výzkumných problémů při studiu Plátna byla otázka krevních skvrn. Mikroskopicky a mikrochemicky byly nalezeny prapípnaté stopy kyslíku železitého na obličejích z povrchu látky, zejména v oblasti krevních skvrn a kromě toho byla prokázána fluorescence v jejich bezprostředním okolí. Nápadně výraznou byla fluorescence v oblasti „výronu" na pravém boku postavy. Fluorescence odpovídala vlastnostem krevního séra a pouze v těchto místech došlo dokonce i k prosáknutí řídké tekutiny na zadní plochu Plátna. U ostatních krevních skvrn bylo možno sledovat úzký fluoreskující lem, zřejmě v důsledku prosakování séra z krevních sraženin do okolí. Nález v oblasti pravého boku, s výtokem séra odpovídá zcela údajům v Janově evangelii o „Krví a Vodě" (Jan 19, 33-34). Pouze jako jediný se americký chemik McCrone domníval, že stopy kyslíku železitého by mohly pocházet z barviva, tzv. červeného okru, kterého mohl při nějakém středověkém padělatel použít buď k falšování anebo k „oživení" již vybledlého obrazu. McCronova hypotéza vyvolala ohlas v bulvárním tisku, nesdílel ji však žádný jiný člen výz-

kumné skupiny STURP. Kromě toho se kyslíku železitého používá v malířství teprve asi po 2. století a Plátno se nachází v Evropě písemně prokazatelně již od 14. století. Řada autorů se naopak domnívá, že kyslík železitý pochází z transformovaného krevního barviva, jehož je podstatnou složkou. Plátno totiž prodělalo dvakrát při požárech v Besanconu a v Chambéry částečnou „suchou destilaci" a kromě toho bylo hašeno vodou. Sama voda, použitá při hašení, mohla stopy železa na Plátno přivést anebo stávající stopy rozptýlit. Jak patrně každá oblast výzkumu Plátna přináší stále nové problémy. Nemůžeme se zde ani podrobněji zmínit o palinologickém výzkumu nedávno zemřelého kriminologa Fricie, který našel v povrchovém prachu Plátna statisticky významné množství pylových zrněk rostlin, které se vyskytují pouze

Dějiny budou posuzovat jednotlivé národy podle toho, do jaké míry dovedly v sobě vzhledit a udržovat vznešené hodnoty dialogu, snášenlivosti a úcty k lidské důstojnosti u svých občanů.

Jan Pavel II.

v Palestině a některé hlavně v oblastech pouštích. Některé z těchto rostlin se vyskytovaly také jen v okolí Jeruzaléma, v žádném případě však ne v Evropě. Výsledky uvedených výzkumů jsou fascinující a budou podrobně rezebrány v připravované knize, protože jsou jedním ze závažných dokladů o identitě Plátna.

Ruce mají krevní stopy, pocházející nepochybně od proražení hřebů v oblasti zápěstního kloubu, anebo nad ním. Tato lokalizace proražení rukou zajišťovala pevnost paží na kříži. Hřeb v dlaních, jak jsme zvyklí je vidět na našich křížích, by se jistě váhou těla prořízly. V takovém případě by bylo nutno současně použít jakéhosi sedátka, tzv. cornu, anebo sedle, na kterém byl uktřizovaný současně zavěšen v rozkroku, anebo tzv. suppedanea, tj. podložky, na které spočívaly nohy odsouzeného a prodlužovaly do nekonečna jeho utrpení.

Na předloktích jsou patrné stopy krevních potůčků, které mění směr, což ukazuje na přibližnou polohu paží na kříži. Rána v boku musela být vedena kopím - tzv. lancea - asi tak mezi 5-6 mezižebříky vpravo a hrot kopí, vzhledem k otisku rány, musel proniknout na vzdálenost asi 10 cm do hrudníku

**Serving your
family's financial needs
for over 60 years**

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-3001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

šikmo zespodu navnití, takže bylo nepochybně zasaženo srdce, tj. pravá plicní anebo komora. Charakter krevních stop v okolí rány na hrudníku nasvědčuje tomu, že srdce bylo zasaženo až po smrti. Nejde totiž o obraz typických krevních stříkanec, nýbrž o krevní kaluž, která se šíří směrem dolů a nazad. Kromě ní lze sledovat již zmíněnou stopu „výpotku“ i přes celá záda až na druhou stranu. Svědčí to rovněž o manipulaci s mrtvolou po sejmutí z kříže a o posmrtném „krvácení“. Zde je třeba upozornit na fantazie některých laiků o tom, že krvácení vzniklo za živa, protože pryč mrtvoly nekrvácí. Svědčí to o medicínské ignoranci, které se musí usmívat každý student, nebo pitevnický zřízenec.

Nohy postavy na Plátně jsou dobře znázorněny, zejména v oblasti kolen, takže byly asi pohnuté a leží asymetricky. Levá noha je uložena výše. Z toho lze soudit, že byla více ohnuta a v důsledku mrtvolné ztuhlosti zachovala zčásti polohu, jak ji zaujímal na kříži. Lze předpokládat, že levá noha byla překřížena přes pravou a pravděpodobně přes tuto přibíhla ke kříži jedním hřebem. Podle krvavých skvrn byly obě nohy probity v oblasti nártu velkým hřebem. Oba hřebce, též zraněné při bičování, jsou nepochybně oteklé a krevní kaluž a šlápota v oblasti pravé nohy svědčí pro velké krvácení, též z těchto ran.

Je příznačné, že kontury prsního i zádočného svalstva jsou podobné jako i v hýždích krajně nápadně dobře vyznačeny. Je to dokladem již vyvinuté mrtvolné ztuhlosti a ztuhlé polohy těla, při níž se mrtvola dotýkala zcela podložky pouze v krajně lopatek a pravé nohy, hlava byla lehce nakloněna kupředu a vlasy spadající na záda, ležely zcela na podložce. Kdyby nebyla mrtvolná ztuhlost již tak vyjádřena a tělo leželo celou vahou na plátně, zejména v zadní jeho části, pak by musely být kontury smazané a ne tak přesné. Uvedené nálezy jsou tedy svědectvím toho, že postava na Plátně byla obětí ukřižování, bičování, trním korunování a probodění. Lékařská věda je kromě toho dnes schopna i do detailu vyložit mechanismus umírání a smrti při ukřižování.

Upevnění paží ukřižovaného v maximálním rozpětí na přímém břevnu – tzv. patibulu – bránilo přepadnutí těla od souzenceva dopředu, pokud nedošlo později k vykloubení paží.

To mělo za následek přepětí svalstva ramenního a hrudního,

takže došlo k omezení dýchacích exkurzí ve smyslu násilného trvalého vdechového postavení hrudníku. Tím byla omezena i plicní ventilace a okysličení krve. Současně se uplatňovala nucená vertikální poloha těla, tzv. orthostasa. Krevní oběh v takové poloze je určitou dobu kompenzován, postupně však dochází k selhávání. Větší část krve se přesunuje do dolních partií těla, krev se městná v žilách dolních končetin a tlak v tepnách nohou stoupá, zatímco paže a postupně i mozek zůstávají bezkrvné. Dochází k tzv. oběhové nedostatečnosti, která je znásobována porušením přísunem kyslíku z rozepjatého hrudníku. Delikvent může ulevit hrudníku a pažím za cenu vzepření se na nohou, čímž přechodně, za nesmírné bolesti, pomocí tzv. svalového čerpadla, tj. napjetí svalů nohou, vyprázdí žíly dolních končetin a přesune do oběhu část městnatější krve. Při srdeční nedostatečnosti dochází v důsledku selhávání srdeční činnosti k nahromadění tekutiny v osrdečníku a také v hrudníku, zejména pak v pravé polovině. Dolní končetiny otekají a krvácení z ran v nohou trvá. Postupně dochází k selhávání i činnosti ledvin, oběti jsou trápěny nesmírnou žízní, bolestí a rojem hmyzu kolem krvácejících ran. Reakce na bolest a boj s umdléváním, vzpínání se a opětvovaný pokles těla je charakteristický pro toto kruté mučení.

Ukřižovaný je proto stále v neklidu, krouží se jako červ, jak je psáno v žalmu: „Jsem jako červ a ne člověk, k posměchu lidí a k pohrdání národa“ (Žl 22,7). Postupně se organismus vyčerpává, dochází k nedokrevnosti mozku, srdce pracuje na prázdnou („Srdce v mém těle je jako roztavený vosk“, Žl 22,15). Prohlubuje se vnitřní dušení organismu jako následek narůstající poruchy dýchání i oběhu a tím i selhávání činnosti mozku. Projevuje se to sinálostí v obličeji, pocením, dolní končetiny jsou promodralé v důsledku městnání krve a oteklé. Ukřižovaný je neklidný, deliruje a křičí zoufale. Posledně nastupuje náhle kollaps a téměř současně s ním zástava dechu a oběhu. Byli oběti po smrti otevřen hrudník a proboděno srdce, pak vytekla ze srdce hustá, tzv. anhydramická krev a z osrdečnickového vaku a hrudní dutiny výpotek „voda“.

Po takové smrti na kříži se velmi rychle vyvíjí mrtvolná ztuhlost svalstva, která vede k zachování konečné polohy těla. Při ukládání do hrobu musí být tato poloha, zejména paží,

korigována. Při „reposici“ vykloubených paží může pak snadno dojít k dislokaci, protože ztuhlé svalstvo klade velký odpor. Z velkých zejících ran mrtvoly vytéká při transportu a ukládání krev a výpotek, protože značná část krve zůstává zejména ve velkých cévách nesažená, zvláště často u osob zemřelých ve stavu anoxie, tj. dušení v nedostatku kyslíku. Tak mohou mrtvoly „krváčet“ i nadále z tělních dutin i z velkých ran na končetinách. Turinské Plátno je dokladem takového posmrtného krvácení.

Otisky krevních stop na Plátně nasvědčují tomu, že se uložení mrtvoly do hrobu událo bez rituálního ošetření, mytí nebo pomazání vonnou směsí, protože jinak by byla značná část krevních stop omyta a tím odstraněna. Lze proto soudit na provisorní uložení těla ve spěchu, z nedostatku času v důledku blízkého se západu slunce, kdy se zavíraly brány města. Mrtvola mohla být pouze zasypána alojí a myrrhou, snad jak insekticidní a detergentní (tj. hmyz a drobné hlodavce zahánějící) prostředek. Tomu vědíme za přesnou dokumentaci v „chorobopisu“ Plátna.

Vznik obrazu na Plátně je předmětem studií, teorií a hypotéz, z nichž žádná dosud nenabyla úplné platnosti. Není však pochyby o tom, že tělo zůstalo v hrobním rubáši poměrně krátkou dobu – snad jen několik hodin nebo jeden den, protože nikde nejsou na látce patrné známky tělesného rozkladu, jak tomu u jiných hrobních pláten vždy bylo.

Vznik obrazu otiskem po zasypání těla aromatickými, thermickými vliv, evaporisací anebo v důsledku nějakého zařízení? Tato otázka zůstává dosud otevřená.

Rovněž i sv. Církev se dosud nevyslovila definitivně k otázce: „kdo tedy byl ten ukřižovaný?“, ačkoliv valná většina věřících uctívá tuto relikvii jako Kristovo pohřební Plátno. Turinské Plátno je vlastně iluminací evangelii – vlastně pátým Evangelium, jak správně napsal mons. J. Polc. Jak již řečeno, jde o dokumentaci o strašně ztýraném, bitém, bičovaném, trním korunovaném, ukřižovaném a v boku probodeném člověku, který byl po smrti kvapně, provisorně pohřben a jehož mrtvé tělo zůstalo v Plátně krátkou dobu. Nevíme určitě, zdali to byl Kristus opravdu – ale kdo jiný by to mohl být?

Alfred FANTIS
(Zkráceně z připravované knihy
© Turinském plátnu, spolu s Dr.
J. Polcem)

NEBEZPEČNÉ ILUZE

US VELVYSLANKYNĚ V
OSN J. KIRKPATRICKOVÁ
NAVŠTÍVILA VMNICHOVĚ
RADIOSTANICE
„SVOBODNÁ EVROPA“ A
„SVOBODA“.

„Dnešní Američané, Britové i Němci neradi věří v možnost tyranie a agrese, ani tváří v tvář Afghaništánu, ani po zkušenostech ve Střední Americe.“ – prohlásila americká velvyslankyně u Spojených národů Jeane Kirkpatricková, v projevu při své nedávne návštěvě rozhlasových stanic Svobodná Evropa a Svoboda v Mnichově, kde byla velmi vřele přivítána.

Jeane Kirkpatricková poukázala na nebezpečí iluzí, které si Západ stále ještě dělá o Sovětském svazu a o komunismu vůbec. Kolektivisace, čistky, Gulag, špionáž, agrese, terorismus, hospodářské neúspěchy, rozpinavost, nedodržování dohod – to vše jsou nepříjemné skutečnosti, před nimiž mnozí na Západě raději zavírají oči, třebaže informace o tom jsou snadno dosažitelné, navzdory železným, elektronickým a politickým oponám a překážkám z ostatního drátu.

Je pohodlnější věřit, že exulanti přehánějí, že každý nový marx-leninský pokus tentokrát dopadne dobře, že Sovětský svaz zbrojí jen proto, že se obává Západu.

„V naší civilizaci dochází v posledním desetiletí k podivnému vývoji, který živi iluze o tom, kdo co zavinil a jak se to dá napravit,“ řekla Jeane Kirkpatricková a dodala, že nechotu vidět skutečnost tak, jak je, podporují Sověti svým mistrovským falšováním reality. Nepopírají ústřední symboly naší civilizace, ani základní principy demokracie; předefinují však všechny zásadní pojmy v našem politickém slovníku tak, že mají význam právě opačný.

Americká velvyslankyně u

Spojených národů uvedla celou řadu příkladů tohoto sovětského postupu a varovala západní svět před touto nebezpečnou pastí. S uspokojením konstatovala, že od nastoupení prezidenta Reagana se v Americe zmenšila sebevražedná tendence pochybovat o vlastních dobrých úmyslech a věřit o sobě to nejhorší. Američanům se opět vrací sebedůvěra, řekla Jeane Kirkpatricková, která, ač sama členka demokratické strany, vyjádřila svou neochvějnou podporu politice prezidenta Reagana.

Část svého projevu věnovala Jeane Kirkpatricková uložce rozhlasových stanic Svobodná Evropa a Svoboda. Vyjádřila své přesvědčení, že obě rozhlasové stanice jsou důležitým nástrojem proudění informací, nástrojem pravdy, a že mají „životně důležitou funkci v zápase o přežití liberální demokratické židovsko-křesťanské civilizace, naší civilizace.“

Při krátké tiskové konferenci pak americká velvyslankyně u Spojených národů odpověděla mimo jiné na otázku československé redakce Svobodné Evropy, co by pro mladou generaci, vyrůstající v komunismu s touhou po demokracií, ale bez znalosti jejích zásad, označila na demokratickém systému za to nejdůležitější. Jeane Kirkpatricková uvedla jako nejvýznamnější dva principy demokracie: princip reprezentace – a tím samozřejmě i oposice – který zajišťuje, že se vláda opírá o souhlas občanů, a princip existence zákonů, které poskytují občanovi potřebnou svobodu rozhodování.

Na adresu mladých lidí v komunistických zemích Jeane Kirkpatricková za své návštěvy v rozhlasových stanicích Svobodná Evropa a Svoboda řekla, že to nejdůležitější pro mladého člověka je mít viru ve vlastní zkušenost a nenechat se zmást ideologií. OY

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterníčky a jelička každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL

35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí) Telefon AS 8-8468.

DOPISY našich čtenářů

Lisle - Illinois
Kláster Božského
Srdce Páně

Čtená redakce a milí čtenáři!

Když Vldp. Prokop Neužil, O.S.B., tehdejší převor opatství svatého Prokopa v Lisle, byl po první světové válce na Moravě, pan František Omasta a jeho dcera Marie byli mezi posluchači jedné jeho promluvy. Důstojný pan Prokop ohlížoval unionistický ideál moravského tatíčka, olomouckého metropolitě Antonína Cyrila Stojana. Prokopovo snažení na Sázavě a už také věděl o výstražném zjevení Panny Marie v portugalské Fatimě a jejímu slibu o obrácení Ruska. Proto si vzal i za úkol pracovat nadšeně na přípravě cest k budoucímu obrácení Ruska. Jeho nadšení velmi zapůsobilo na mladou Marii. Ihned šla k Otci Neužilovi a řekla mu, že takové práci by chtěla zasvětit svůj život. A protože úmyslem pátera Prokopa bylo získat povolání mladých dívek pro tuto

práci, radil slečně Omastové, aby přijela do USA a vstoupila do kláštera Božského Srdce Páně v Lisle. Mařenčiny rodiče se zdráhali dát jí dovolení k odcestování z vlasti do dálné Ameriky. Později však svolili, ale ještě před tím se Marie rozjela do Vídně, kde studovala na konservatoři hudbu a malbu v Art Institutu.

Roku 1920 na svátek Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna, slečna Marie Omastová se vydala na cestu do USA ještě s dvěma svými přítelkyněmi, aby začaly v Americe svou misijnářskou práci na obrácení komunistického Ruska.

Při vstupu do kláštera dostala jméno Marie Elekta - (vyvolená), a po skončení noviciátu skládala své věčné sliby. Nebylo dno, aby se sestra Elekta nemodliła za obrácení Ruska. Její životní přání jeti do Ruska a pracovat tam mezi studenty i lidem na sjednocení Moskvy s Římem nebylo sice splněno, ale touha v srdci po tomto ideálu ji

nikdy neopustila.

V roce 1982 slavila své diamantové jubileum řeholních slibů. Byla skutečná hudebnice, milovala Gregoriánský chorálový zpěv a tak po mnoho let řídila náš klášterní chór. Byla varhanicí kláštera a vyučovala hudbu a umění v Akademii po dlouhých čtyřicet let. Pak byla poslána do osady Panny Marie Cellenské v Berwynu, kde byla též varhanicí a učitelkou hudby a umění ve škole.

V roce 1965 se odebrala na odpočinek do kláštera. V posledních letech oslepla a trpěla různými nemocemi. Započtena svatými svátostmi, sestra Elekta Omasta zemřela 15. dubna, 1984. Zanechala nám krásná mešní roucha, která sama navrhla, ušila, připravila a řídila jejich výrobu. Také její malby nám ji budou stále připomínat. Byla Bohem nadaná opravdová hudebnice a vedle hluboké víry a stále živé lásky k rodné vlasti měla ještě mnoho jiných talentů. Budeme ji postrádat, a v modlitbách na ni vzpomínat.

Pohřbena byla v pátek 6. dubna. Žádoucí mši svatou a kázání měl kaplan kláštera, Otec Páchal Honner, O.S.B. Jemu příslušovali Otcové Philip Timko a James Flint z opatství svatého Prokopa. V sanktuariu byli přítomni:

Njdp. opat Valentin Skluzáček, důstojní Otcové Richard Shonka, Maurus Dlouhý, Ivan Dobnikar, Donald Hardesty z opatství svatého Prokopa, a dp. Cyril Milan Němeček, dnešní farář osady Panny Marie Cellenské v Berwynu a dp. Fitzgerald z osady Panny Marie Lurdské v Chicagu s monsignorem Vincentem Cloos. Mnoho přátel zesnulé sestry se zúčastnilo pohřbu. Necht' tělo sestry Marie Elekty Omastové od-

počívá v pokoji na našem klášterním hřbitově svatě Skolastiky. Jistě, že její šlechetná duše už je v nebi orodovnicí před svatou Trojicí pro obrácení Ruska.

Mimo mnohých modliteb a krásných květů se ctih. sestře Elektě dostalo navíc zcela zvláštního uznání. Dočkala se - těsně před smrtí - znovuoctvení našeho divadelního sálu, kde v roce 1936 začínala s našimi studentkami divadlo, koncerty a různé programy.

Pan Donald Jacklich na sebe vzal zodpovědnost, když se pustil do jeho opravy a úpravy, protože před deseti lety musel být sál zavřen pro různé nedostatky bezpečnosti. Nyní jej obnovuje pod názvem „Divadlo Božského Srdce Páně“ - (Sacred Heart Theatre). Jest to velké dílo, a bude ho to stát nějakých sto tisíc dolarů. Doposud má obnovené elektrické zařízení a už má úřední dovolení na jistoty o jeho moderní přestavbu. Jeho divadelní společnost jest známá pod jménem „AD HOC THEATRE COMPANY.“

Když se letošního 24. března poprvé setkal se sestrou Elektou, stiskla mu ruku a řekla: „Milý pane, prosím Vás pamatujte si vždycky, že toto divadlo, které Vy nyní tak štědře opravujete, má v první řadě sloužit k větší cti a slávě Boží, jako celý tento klášter byl založen jen za tím účelem, aby ve všem v našem lidském životě jen Bůh byl veleben naší službou bližnímu.“ - Pan Jacklich byl hluboce dojat slovy naší zesnulé sestry. Slíbil sestře, že bude vždycky pamětliv jejího přání, že jí to slibuje a slib splní a pozval sestru na první představení, které už připravoval být i v nedokončeném sále. Ona řekla, že je to nemožné, protože je slepá, ale že se bude modlit za Boží požehnání pro všechnu

jeho práci. - To první představení, věnované památce v sestry Marie Elekty Omastové - (která v r. 1936 auditorium otvírala se sestrou Matildou - první ředitelkou divadelních produkcí) - bylo letošního 6. dubna věnováno velikému svatému, který věrně sloužil anglickému králi Jindřichu VIII., ale také mu vzdoroval, když nespravedlivě začal církev pronásledovat a připočítávat k své politické moci - Tomáši Moorovi. Titul té hry dozajista znáte ze stejnojmenného slavného filmu - „A Man for all Seasons.“ Jacklichův výběr hry nemohl být šťastnější! Vždyť i ctihodná sestra Marie Elekta byla - ne mužem sice, ale „Ženou pro všechny doby“ a v naší paměti také skutečně zůstane ženou všech dob a situací. Protože byla ženou hluboké, uvědomělé, denně prožívané víry ve vzkříšení Krista a ženou neobyčejné dobroty, chápané a účinné lásky ke všem lidem, s nimiž žila a v životě se setkala. Sestra Marie Elekta byla vskutku „vyvolenou“ ženou usebrané modlitby, věčného obdivu a lásky ke všemu Božmu stvoření pokornou, obdarovanou mnohými talenty, které pílň a vytrvale v řeholní soustředěnosti pěstovala jen proto, aby jejich plody obohatila své bližní, naši klášterní komunitu a svěcené studentky. Sestra Marie Elekta byla celou svou osobností jasnou a nevtrávnou „směrovkou“ k Bohu a jeho věčnosti každému, kdo se s ní setkal a měl ji příležitost poznat alespoň trochu „zblízka“. Sestra Marie Elekta byla opravdu „ženou všech dob.“ ženou boží.

Při uvádění hry „A Man for all Seasons.“ předváděné všem přítomným k uctění památky v sestry Omastové v den jejího pohřbu, řekl nám pan Jacklich

NEZAPOMEŇTE POTĚŠITI

Vaši maminku v den matek 13. května 1984 pěkným blahopřáním v anglické, české, slovenské, italské, německé, polské řeči v cenách od 15¢ do \$5.00.

U NÁS NALEZNETE OBROVSKÝ VÝBĚR ZBOŽÍ Z ČESKOSLOVENSKA A JINÝCH EVROPSKÝCH ZEMÍ, jako křišťálové sklo, keramiku, obrazy, granátové šperky, panenky, české a slovenské rekordy, kasety, 8th-Track, byliny, koření, kuchyňské potřeby, mlýnky na mák, kráječe knedlíků, cukrovinky (candy), šátky na hlavu, pentle na dárky, pentle na kroje, kapesníky.

Největší výběr českých a slovenských knih, slovníků, učebnic řeči.

SPECIAL: Drobné sušené světlé hříbky, výborné chuti do omáček a polévek - 6 oz. v kelímku \$6.50, pošt. \$8.35 - 2 oz. \$2.75, pošt. \$3.95 - 1 oz. \$1.50, pošt. \$2.50.

Zvláštní prodej - SPECIAL SALE - na keramiku „JIHOTVAR.“ džbány s květinovým vzorem s 1/3 slevy z původních cen - ceník zdarma, žádejte.

Opožděná zásilka kalendáře Československého světa 1984 právě došla. Velmi bohatý obsah s mnoha ilustracemi většinou barevnými, úpravou nejlepší kalendář, co byl kdy vydán. 197 stran, \$2.95, pošt. \$3.95.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na statní dan.

Obchodní hodiny: Od pondělí do patku od 9.30 ráno do 6 večer, v sobotu od 9 ráno do 6 večer (v neděli zavřeno).

Tuzex

Zásilky a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručení. Těž vyplacení fondů-truší (pozůstalostí) přibírajím v Československu beze srážek.

F. PANCNER, Inc.

Importer a Zástupce Tuzexu, Artu, Unicepu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMIAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Telefon 484-3459

Objednejte si novou knihu

**Antonin Cyril Stojan,
apostle of Church Unity
Msgr. Ludvík Němec**

Kniha je pěkně vyhovena a ilustrována
Cena knihy je \$11.95 a poštovné.

Ma 250 stran a 35 obrázků

Lze ji dostat přímo u nakladatele: „Don Bosco Publications“, 475 North Avenue Box 1, New Rochelle, N.Y.

1080.

Tato kniha by neměla chybět v žádné knihovně.
Každý čtenář Cech by si ji měl objednat.

ANTONIN CYRIL

Apostle of Church Unity

Ludvík Němec

toto: „Pán Bůh si vzal sestru Elektu Omastovou k Sobě, aby v den našeho představení viděla sv. Tomáše Moora osobně v nebi a nikoliv jen na jevišti.“

S upřímným pozdravem všem čtenářům Hlasu národa i všem našim krajanům roztroušeným dnes po celém světě zůstávám v Kristu Pánu

Vaše sestra Marie de Lourdes Brejchová O.S.B.

Milá ctihodná sestřičko,

děkuji Vám za Váš zajímavý dopis, který je pro všechny naše čtenáře velmi poučný, a zároveň mi dovolte, abych k němu připojil i několik vlastních vzpomínek na naši milou sestru spolusestru na víře, ve sv. Benediktu i v národní řeči.

Poprvé jsem se setkal s ctih. sestrou Elektou při své první návštěvě vašeho kláštera brzy po svém příjezdu do USA. Nejdříve jsme spolu rozmlouvali o pohnutých náboženských dějinách naší Sověty ujařmené, a komunismem „navštívené“ a jeho zlobou tříbené vlasti při duchovních evičkách, která jsem dával dvakrát našim maminkám a ženám z Národního svazu ve vaší klášterní kapli a dvakrát také mužům ze Svazu ve svatopetrském opatství v Lisle. Obdivoval jsem se v duchu hloubce a šíři jejího vzdělání, a v r. 1963 u příležitosti přípravy lisleckých oslav 1.100 letého příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu, o jejichž hudbní a pěveckou náplň se obětavě starala právě sestra Marie Elekta jsem obdivoval její všestrannou organizační schopnost a praktičnost. Pak jsem ji ještě několikrát navštívil v Berwynu u Pany Marie Celenské, během dalších let v Lisle ještě asi třikrát jsme si povídali o chorálu, kostelních paramentech, malování a znovu o naší staré vlasti, s níž v posledních letech dávala vždycky ve spojitost i svého synovce - kněze exulanta - Otce Omastu, který dnes působí v duchovní správě v Rakousku. Naposled jsem s ní mluvil už jen telefonicky v roce 1982 před jejím diamantovým třecholním jubileem. To už mluvila trochu i o své slepotě, kterou obětovala Bohu za to, aby naši lidé doma brzy „prohlédli“, rozeznali pravdu od lži a vrátili se k Bohu a k církvi.

To byla tedy naše ctihodná sestra Marie Elekta Omastová: až do smrti věrná i zemi a národu z něhož vzešla!

Sestřičko drahá, přimlouvej se teď za ně i za nás se sv. Václavem u Pána Boha! Sám mu děkuji, že mě dopřál se s Vámi v životě setkat a poznat Vás!

Fr. Vojtěch Vít O.S.B.

Little Neck, N.Y.

Důstojný Otče Vojtěchu,

milá redakce a drazí čtenáři,

Všechny vás z New Yorku od Panny Marie Karmelské upřímně a srdečně pozdravujeme v radosti, že jaro se nám vrací. Protože rubriku dopisů čteme nejraději asi my - z té staré gardy, tak si dobře porozumíme když i do nového, každoročně se vrací jejího jara promítneme své dávné vzpomínky z jara mládí našeho života. Jako se nám poslušně vrací vždy některé dobré a krásné rodinné vzpomínky u příležitosti velkých svátků, tak nám s blížícím se jarem vnikne do starých, v zimě promrzlých kostí jakoby nová energie. A když vidíme všude kolem sebe, jak se ta Boží příroda probouzí ze zimního spánku, jak první jarní květiny nesměle vyraží ze země, odkud je vytahuje sluníčko, cítíme i my jeho blahodárný teplý úsměv a dostáváme jakési povzbuzení k životu. Inu, jak pravdivé je to naše mudrosloví našich předků, zachované nám v pořekadlech a příslovích. O jarních svátcích, spojených vždy nějak s polní prací, je těch pořekadel našich celá řada, ale to co se snažím neuměle nějak popsat, vyjadřuje asi nejzrozumitelněji to přísloví o babičkách: „Každá, babička stará je veselější z jara.“ - Nevím proč se v tom „jarním veselí“ dává zrovna přednost babičkám před dědečky, ale pro mne to je důkazem, že vzdor všemu ženskému klevetění o tom, že ve staré vlasti za starých časů byl mužský „hlavou rodiny“, byly u nás ženské dávno před pokřikem amerických žen o rovnoprávnosti „silným a pružným krkem“, který s tou mužskou hlavou vždycky kroutil a zakroutil směrem, kterým právě chtěla - pro dobro celé rodiny - paní domu, čili hodná žena, předvídat a prozíravá hospodyně a zvláště starostlivá maminka. Těškají-li naše dívky americkým křiklounkám po nějaké na papíru potvrzené rovnoprávnosti, musím jim připomenout, že jsou z rodu, který tu rovnoprávnost dávno měl. Jen ať si vzpomene na Libuši či na Marii Terezií vedle níž Leopold Lotrinský byl úplný tichošlápek. A řekněte mi, které děvy a ženské se mohou pochlubit tím, že udělaly mužským „divé války“ a že ji svou křivou chytrostí vyhrály?

Jak vidět i v tomto ohledu není nic nového pod sluncem a naše ženy svou chytrostí už dávno dosáhly toho, že bez povídání o rovnoprávnosti dosáhly nad svými muži převahy a nepochybně moci - bez politiky - svým srdcem a láskou.

Tedy už jím ale musím přestat „liehtit“ a raději něco napsat o nás z New Yorku, nebo mi hned dá moje drahá ženaška nějaké kostě do ruky, abych nepovídal, ale raději něco užitečného dělal. A opravdu, když tak člověk začne přemýšlet - (ovšem říkám jen uvažovat) - že by měl i na stará kolena přidat ruku k dílu, hned se jeho „já“ začne tě myslence bránit a naštěptává mu: „co bys dělal, nač a proč, vždyť sis svoje už odkroutil a tak se do něčeho nežen, dej si pokoj a žádnou práci už nevyhledávej!“ - Můj drahý švagr Jožka to asi nejvýstižněji vyjádřil, když tuhle o sobě, o mně a o našem společném příteli Magulovi poznamenal, že jsme už jako ta pověstná služka Mary: ta prý rozkazy své paní jen poslušně poslouchala, ale práci si musela paní udělat sama. S námi, že je to teď prý také tak: rozkazy našich drahých poloviček jdou jedním uchem tam a druhým ven a pak že se moc divíme, když stále jen slyšíme: „No jo, poruč, a udělej sama!“ - No ale, samozřejmě někdy se člověk musí aspoň trochu obětovat, zlatou mamu poslechnout, obětovat se pro dobro celku a pokoj v rodině, jinak by byla doma revoluce!

A teď tedy konečně něco o nás. Měli jsme u Panny Marie Karmelské opět - „už tradiční“ Masopustní zábavu a bohudíky - společným úsilím nás všech se dobře vydařila. Co říkám dobře, dokonce výborně! V sobotu před fašankem jsme pod řízením našeho Václava Jelínka připravili stoly a okrášlili sal, a v kuchyni se už tužily naše kuchařinky, které nám dokonce po skončení práce v sále daly dobrosrdečně ochutnat ze svých výrobků, aby nás namlaly a nadělaly chutě na příští den. Protože v tom kuchařském umění vynikají - jak Václavova manželka Marienka tak paní Otčehovská - tak nám ty jejich kuchařské výtvořky opravdu učarovaly a večer jsme pak už raději doma nic nejedli, aby se nám v neděli mohly na jejich pečene „sbíhat sliny v puse“. A sbíhaly se nám pak ty sliny druhý den: z upřímné vděčnosti, poněvadž jsme už v sobotu přitom „ochutnávání“ na obou kuchařkách viděli, jak se při tom vaření, pečení a smažení zapotily, jen aby dokázaly svou obětavou solidaritu pro naši zdejší newyorskou krajaňskou skupinu věřících.

V neděli jsme měli jako obyčejně nejdříve mši sv. a po ní už byly v kuchyni k dostání vepřové pečene, řízky, moravské klobásky a stávnaté párky. A že všem chutnaly domácí moravské klobásky a řízky, které

v hojnosti napekly naše obětavé maminky, toho nejpersvědčivějším důkazem bylo, že „sly na dračku.“ A teď ty naše ženy, které s našimi krky točí podle „své taktovky“, musím zase pochválit, protože se jejich kuchařskému a pekařskému umu v celém světě asi žádné jiné nevyrovnají!

Smrčkova kréma nám poskytla „okénkový penicilin“, do ouška a k tanci nám od podlahy vyhrávala naše krajaňská hudba. Zábavu zpestřili v pestrých národních krojích tanečním vystoupením Norika Krupková s Ikou a Martou Bláhovými.

Velké díky za tu všechnu podnikavost a organizaci patří ovšem našemu Otci Aloisovi Vyoratovi, S.D.B., bez něhož bychom se asi nebyli nikdy v jedné rodině věřících krajanů sešli a zůstali jako rozptýlené ovečky bez pastýře. O Chicagu víme, že podobně u vás působí Otec Vojtěch Vít, O.S.B., který má navíc ještě každotýdně tyto noviny, které nás po celém světě spojují a kterých si vážíme, v kanadském Chathamu je i skutečným farářem svatoantoninské farnosti Otec Juraj Kadlec, v Burlingtonu u Toronta Otec Josef Šach, v Torontu u sv. Václava Rev. Fr. Blažek a v Kalifornii asi na třech „místech pracuje vytváře a neúnavně Otec Jaroslav Popelka, S.J. V Evropě jsou na tom v Německu, v Rakousku i ve Švýcarsku naši krajané lépe, protože tam mají těch obětavých pastýřů víc. I v Austrálii se lopotil Otec Peksa s Otcem Eliášem a jedním slovenským knězem.

Jsmo teď hlavně rádi tomu, že svatý Otec Jan Pavel se na nás rozpomenul, dal nám v exilu

Otec biskupy, aby nám připomněl, že máme tvořit všichni jednu rodinu i v cizině a nezapomínat na vlast, kde je Kristova církev ve velké tísní už od února 1948. - Jedna věc je však v této souvislosti skutečně teď radostná: když se po tak dlouhou dobu vyskytlo a užívalo v rodinách exulantů tak málo kněžských a řeholních povolání, najednou začínají růst a užívat v naší staré vlasti, kde je církev odstrkována a pošlapávána. A ti nám teď přicházejí do římského Nepomucena a jednoho přijal i Njđ. Otec Mořkovský do semináře své diecéze v texaském Houstonu. A tak máme radost, že když si naši dosavadní Otce misionáři chtějí nechtějí musejí v kalendáři připisovat svá léta, dobrotvivý Bůh se stará o jejich pokračovatele, kteří nám dorůstají v těch nových následovnících Krista, příslých do exilu v podoběkovských letech. Pán Bůh zaplat' za tu žeh!

Vždyť i náš Otec Vyorat si bude 21. dubna znovu připomínat své 39. narozeniny a kvůli svému citlivému srdci musí na sebe teď být opatrnější! Kéž všem našim misionářům i sestřičkám dobrotvivý Bůh pomáhá a žehná, uchová je ve zdraví i v dalších letech a my, kteří věříme, snažme se jim v těch jejich snahách a práci mezi námi a pro nás upřímně a ochotně pomáhat. Kritizovat a říkat, co by se mělo udělat, dovedeme každý. Něco jiného je však udělat - co se v každém místě za daných možností udělat *dā, nezdá se vám, milí krajané a čtenáři?

S krajaňským pozdravem zůstávám Váš

„Sázavan“
František Kubelka se svojí lepší polovičkou drahou Mimi.

DO ČESKOSLOVENSKA 1984 Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo New Yorku

za n i z levnější ceny

13. a 27. května, 14. června, 5. července, 2. srpna a 6. září

Každý zájezd je - podle přání - buď na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

SPECIELNÍ DOPROVÁZENÉ ZÁJEZDY:

Do skandinávských zemí: Dánska, Norska a Švédska na 15 dní. Odlet 4. června 1984.

Do západní Evropy: Holandska, Německa, Francie a Belgie s návštěvou výročních Pařížových her v Oberammergau. Odlet 8. července na 16 dní pobytu.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u:

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Tegucigalpa, Honduras. — V Hondurasu armáda se souhlasem presidenta Roberto Suazo Cordoba provedla malý státní převrat: vrchní velitel armády gen. Gustavo Alvarez, považovaný za nejmocnějšího člověka v zemi, a 4 další vrchní generálové, jeho spolupracovníci, byli kvůli křiklavé korupci sesazeni ze svých funkcí a gen. Alvarez byl ihned v železnicích letadlem odvezen do vyhnanství do Kostariky. Spojené státy nelibě nesly, že Alvarez a jeho společníci prodávali potraviny, posílané zdarma z US na pomoc hladovějícím Hondurancům, a z obdržení peněz bohatli sami a stali se milionáři. Jsou jen obavy, že nástupci sesazených nebudou o mnoho lepší, protože v Hondurasu korupce vládních kruhů je „legendární“.

Washington. — Dne 10. dubna tajemník obrany Caspar Weinberger oznámil zveřejnění 3. výroční zprávy Reaganovy vlády „Sovětská vojenská moc“ o 136 stranách, připravenou péčí CIA a výzvědné služby departmentu obrany. V této zprávě se říká mimo jiné, že Sověti předělají Spojené státy v arsenálu chemických zbraní, jakož i ve výrobě nukleárních zbraní „páté generace“; také praví, že mají pokusy s laserovými paprsky, které by byly schopny zničit americké výzvědné družice ve vesmíru. V této studii jsou také popsány sovětské valcové lodě, ponorky, bombardéry a stíhačky, střely „cruse“ a dva nové typy mezikontinentálních zbraní. Sověti už také připravují vesmírové letadlo,

které bude kopírovat amerického; navíc však postaví i malé vesmírové letadlo, které by mohlo sloužit vojenským účelům, jakož i „vesmírový vlečný člun“, schopný přepravovat materiál a družice z jedné oběžné dráhy do druhé. Weinberger k tomu poznamenal, že Sověti neustále budují svou armádu, protože jejich cílem je konečně dobytí světa. — Touto zprávou má být americká veřejnost informována o nebezpečí sovětské vojenské síly v službách komunistické revoluce a rozpinavosti. Voliči pak mají ovlivnit své kongresníky, aby schválili vysoký rozpočet Reaganovy vlády na národní obranu. Jak známo, prezident Reagan požádal k provedení svého pětiletého plánu na zmodernizování US obrany, která začínala pokulhávat za sovětskou, obnos 1,7 trilionu US dolarů. Nejráději by je věnoval na jiné nutné věci, ale co dělat, když komunisté nepřestali zlepšovat své zbraně hned od konce 2. světové války, když počítají jen s morálním rozkladem kapitalistického světa, s jeho uspaním, obklíčením a pak - v čase potřeby - s konečným přepadem USA, aby dokončili svou celosvětovou revoluci. Škoda jen, že Reaganovi někteří členové Kongresu i Senátu nepřestávají házet klacky pod nohy a jen nadbíhají Castrovi, sandinistům i levicovým guerillám v Salvádoru. Jak je možné, že jsou tak zaslíbeni a nevidí, že komunistům o svobodné volby vůbec v žádné z těch zemí neběží, ale že jen chtějí uchopit totalitní moc a

LETEM

SVĚTEM

s nímkým se o ní nehodlají dělit. Co by USA mohly dělat proti několika milionům uprchlíků, až by komunisté uchvátili nakonec moc i v Mexiku?

Moskva. — Dne 11. dubna byl „zvolen“ prezidentem Sovětského svazu 72letý Konstantin Černěnko, předseda komunistické strany; stejně jako jeho předchůdce Brežněv a Andropov hromadí tedy ve svých rukou tři vrchní funkce: generálního tajemníka komunistické strany, presidenta SSSR a vrchního velitele branné moci. Volba, kterou vykonalo 1.500 členů Nejvyššího sovětu, byla podle komunistických zvyků jednohlasná, protože nebylo žádného jiného kandidáta na presidentskou funkci a každý člen sovětu musí pro jediného kandidáta povinně hlasovat. Den předtím Černěnko prohlásil, že prý za jeho vlády bude pokračováno v ekonomických změnách, začatých za Andropova, že však sovětský ekonomický systém je nejlepší a nepotřebuje žádných bláhších reforem.

Washington. — Reaganova vláda má vážné obavy, že na frontě iránsko-irácké války se odpor Iráku může rychle zhroutit, čímž by rázem byly vážně ohroženy olejářské země Arabského poloostrova, jejichž dodávky oleje jsou absolutně nutné pro průmysl západních

zemí. President Reagan tedy poslal na Blízký východ náměstka státního tajemníka Richarda Murphyho a brig. generála Edwarda Tixiera, kteří mají navštívit Saudskou Arábii, Oman a Bahrajn, jednat s tamními vládami a na místě zajistit, aby v případě rozšíření iránsko-irácké války Spojené státy mohly užívat tamních vojenských základů pro ochranu ohrožených zemí oblasti Perského zálivu. V Omanu zbudovaly Spojené státy tři vojenské základny; v případě potřeby jich mohou užívat zvláštní US vojenské úderné jednotky „rychlého zásahu.“ Murphy a Tixier pravděpodobně navštíví Bagdád, kde budou jednat o možné US výpomoci irácké vládě v boji proti Iránu. Washington chová vážné obavy z toho, co by se stalo, kdyby se iránský fundamentalismus rozšířil na celou tamní oblast, bohatou na naftu; následky toho by byly nedožrnné, protože průmysl Japonska a hlavních zemí západní Evropy se bez tamního oleje neobejde.

Cape Canaveral. — Po nepředvídaných začátečních komplikacích se astronautum US vesmírového letadla „Challenger“ 10. dubna podařilo pomocí 50 stop dlouhého mechanického chapadla, zhotoveného Kanadou, umístit na palubu letadla poškozenou družici „Solar Max“; dne 11.

dubna pak provedli s úspěchem její opravy a 12. dubna ji pak opět umístili na její oběžné dráze 310 mil nad zemským povrchem. Tato družice nyní funguje bezvadně a bude moci vysílat k zemi zprávy o slunci aspoň další dva roky. Tato oprava družice stála 55 milionů dolarů; nová sluneční družice by stála 235 milionů dolarů, a tak astronauti ušetřili peníze, které by jinak musili poskytnout americké poplatníci. Dne 13. dubna pak letadlo Challenger úspěšně přistálo na letišti základny Edwards v Kalifornii; kvůli špatnému počasí musilo být upuštěno od původního plánu přistání letadla na letišti Kennedyho vesmírového ústředí na Cape Canaveral.

Bejrút. — V Libanonu vládne chaos; podél Zelené linky v Bejrútu se denně střídá mezi vládní armádou a milicemi opozice. Nikdo nedbá „definitivního“ příměří, uzavřeného před několika dny. Komise pro přípravu politických reforem v zemi dosud ani nezačala svou práci. Hlavní libanonské politické směry trvají tvrdostně na svých pozicích. Plánovaná vrcholná konference mezi libanonským prezidentem Aminem Gemayelem a syrským prezidentem Hafezem Assadem byla odložena na později. Vůdce Drúzů Walid Jumblatt se 12. dubna připojil k ostatním vůdcům opozice a učinil výzvu k syrské armádě, aby zakročila v Bejrútu a skončila tamní občanskou válku, protože prý jinak existuje málo naděje na její skončení.

Obyvatelstvo Libanonu se dnes dělí na tyto hlavní politické skupiny: 1) Šiitští muslimové jsou nejčetnější; je jich asi jeden milion. Ti mají ve své moci západní Bejrút. Jsou v nesmlouvavé opozici proti prezidentu Gemayelovi a jeho režimu. Žádají jeho rezignaci a provedení nových prezidentských voleb do šesti měsíců. Presidentem by měl být zvolen ten, kdo obdrží nejvíce

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Počítá a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky:

852-2230

ATARI -INTELEVISION- ODYSSEY

*Balley and many others.
Home video cartridges at
wholesale prices.*

Shipped anywhere

Mluvíme česky

**FREE PRICE LIST
UPON REQUEST**

**Vanik's Stamps & Coins
3747 Grand Blvd.**

Brookfield, Ill. 60513

Phone 485-9066

Tragedie mladého čs. exulanta

Minulý čtvrtek proběhla v nočních zprávách na TV obrazovce a pak i v chicagských novinách krátká lakonická zpráva, že během středy 18. dubna se našlo v příkopu na Iristate Tollway a Stevenson Expressway v blízkosti Indian Head Park ve státě Illinois všelijak pořezané tělo asi 29 letého mladíka, v jehož náprsni tašce našla státní policie jako jediný osobní průkaz čs. státní pas. V novinách i v TV zprávách se nikde neřeklo, jaké bylo jeho jméno, protože okolnosti jeho smrti jsou stále dosud záhadou. Nezdá se, že byl někým přepaden a oloupen, protože jeho peněženka byla neuknutá. Státní policie i FBI mají po pitve spíše za to, že byl dotčen uprchlík

buď pod vlivem alkoholu, anebo v nějak nervově nepřítelném stavu a spáchal sebevraždu.

Po několika telefonátech jsme v redakci H.N. vypátrali, že čs. pas, který byl u mrtvého nalezen byl v Československu vystaven na jméno Vojtěch Beneš. Do USA přišel se svým bratrem „Jerry“ Benešem v roce 1982, že se usídlil v Neb-rasce, že se snad údajně chtěl vrátit do Československa a jeho bratr Jerry, kterého státní policie už našla a kontaktovala, dosud odmítá přijet do Chicaga a ztotožnit bratrovo tělo. — Illinoiská státní policie prozatím vylučuje jakoukoli „špionáž či pomstu,“ a přidružuje se myšlenky sebevraždy „z popleteného rozumu.“ — Celý „záhadný případ“ se dále prošetřuje a jakmile se dozvíme další podrobnosti, budeme o tom své čtenáře informovat.

hlasu, at' je to křesťan či mohamedan. Mnozí chovají sympatie vůči Iránu. 2) Druhou hlavní muslimskou větev v Libanonu tvoří sunnitské muslimové, jichž je asi 600 tisíc. Jejich požadavky jsou podobné požadavkům šiitských muslimů. Jsou silně pro-syrští. 3) Druhou větev tvoří zvláštní muslimskou sektu: v Libanonu je jich na 350 tisíc. Žádají vytvoření druhé zákonodárné komory, „senátu“, a přeorganizování libanonské armády: pro prezidentskou funkci by měli být vybíráni postupně kandidáti ze všech hlavních libanonských směrů. 4) Maronitská křesťanská většina tvořila většinu obyvatelstva Libanonu: stali se hlavními budovateli jeho moderní ekonomie a politických struktur. Dnes jich je asi 600 tisíc a zůstávají nejvzdělanější a nejdynamičtější částí libanonského obyvatelstva. Tito by chtěli rozdělit zemi po vzoru švýcarských kantonů na autonomní provincie, podle náboženské příslušnosti jejich obyvatel, z nichž každá by měla svou vlastní armádu. Dosud však nejsou připraveni vzdát se výsady, aby prezidentem země byl maronitský křesťan. — Kromě toho hradí na vývoj Libanonu mít stěžejní vliv dvě země: 1) Sýrie, která vojensky obsazuje celý libanonský sever a údolí Bekaa. Sýrie by také chtěla hrát v zahraniční politice Libanonu převážnou roli. Už se jí podařilo odstranit z Bejrútu mezinárodní mírovou armádu jakož i přinutit vládu prezidenta Gemayela, aby zrušila úmluvu Libanonu s Izraelem. 2) Izrael, který pod záminkou zajištění bezpečnosti své severní hranice se rozhodl natrvalo zůstat v jižním Libanonu.

Vatikán. — Papež Jan Pavel II. učinil 9. dubna další krok k zmezinárodnění ústřední správy katolické církve ve Vatikánu. Římská kurie se stává stále méně „italskou“. Ze 16 nových jmenování na významná místa kurie je pouze 5 Italů a 11 ne-Italů: jeden Američan, jeden Francouz, jeden Belgiečan, jeden Polák, jeden Maďar, dva

Afričané, jeden Němec, jeden Brazilec, jeden Irčan a jeden Argentinec. Američan Msgr. John Foley z Filadelfie byl jmenován předsedou vatikánské „Komise pro sociální komunikace“. Zatímco sv. Otec chce soustředit své úsilí na pastorační a duchovní potřeby církve, kardinál Agostino Casarolimu, vatikánskému státnímu tajemníkovi, byl svěřen vrchní dohled na denní záležitosti Vatikánského města, včetně administrace výdajů Sv. Stolece a dohledu na Vatikánskou banku. V těchto úřadech nahradil tedy arcibiskupa Marcinkuse Litevce — Američana z našeho Cíceru.

Washington. — Výbor domu reprezentantů pro zahraniční věci, US senát a US dům reprezentantů ve svém hlasování, nezávazně pro US prezidenta, odmítly udělit potřebné peníze na pokračování v kladení min v blízkosti u nikaragvajských přístavů. Mluvěci washingtonské vlády potom vyslovil mínění, že Spojené státy pravděpodobně nebudou pokračovat v kladení dalších min kolem přístavů Nikaragvy, že však tam budou ponechány miny už tam uložené. Spojené státy se totiž nevzdaly svého naivního cíle, přinutit její sandinistický režim, aby vedl zemi k demokracii. — Podle posledních zpráv protisandinistické rebelové se zmocnili významného nikaragvajského přístavu San Juan del Norte. — Minulý víkend dokonce resignoval ze své funkce předseda zvláštního výboru pro pomoc Nikaragvě a Salvadoru newyorský zákonodárcí Moynahan obvykle rozumný demokrat, který se nyní najednou přidal k protestu Goldwatera, že prý CIA jim neřeklo nic o zaminování nikaragvajských přístavů. A několik panů kongresníků poslalo dokonce dopis sandinistům, aby „udělali brzy nějaké ty demokratické volby v zemi“, a oni, US kongresníci jim za to pomohou tím, že neodhlasují prezidentu Reaganovi finanční pomoc Pastorovým „Contras“. Je to naivita či zanedbání?

Ota Hora

Kanadské občanství se pozbývá přijetím občanství cizí země?

V kanadském zákoně „The Citizenship Act“, který vešel v platnost v r. 1977, bylo vypuštěno důležité ustanovení o tom, že přijetím občanství jiné země se kanadské občanství automaticky ruší. Toho vytrvale zneužívala komunistická vláda v Československu a začala vydírat Kanad'anů čs. původu. Poslanec Progresivní konservativní strany **Hon. Elmer MacKay** a **Donald W. Munro** již dne 19. a poté dne 24. listopadu 1981 v kanadském parlamentě žádali kanadskou vládu o ochranu Kanad'anů čs. původu proti tomuto vydírání. Poslanec **MacKay** tehdy prohlásil, že „čs. vláda zastrahuje kanadské občany, shromažďuje informace s možností jejich použití pro špiónáž a vydírání a vynucuje na nich nemalé peněžní částky... Žadatel je nucen podepsat prohlášení o věrnosti čs. socialistické republice.“ U příležitosti Holdu Kanadě, který uspořádalo Čs. sdružení v Ottawě dne 29. října 1983, ve svém ostrém projevu poslanec **MacKay** mj. prohlásil, že „1150 Kanad'anů má dvojí občanství, československé a kanadské a musilo podepsat prohlášení věrnosti Pražské vládě“, a kromě toho „bylo na nich žádáno, aby zaplatili několik set, v některých případech i několik tisíc dolarů, aby se zabezpečilo nebo „normalizovalo“ obojí občanství... a na 800 Kanad'anů čs. původu vyčkává rozhodnutí čs. komunistické vlády prostřednictvím konsuluátu v Montrealu...“ Poslanec **Donald Munro** v listopadu 1981 prohlásil, že „kanadský zákon o občanství byl změněn před několika lety. Není v něm žádných sankcí a také není odvahy pomoci těm, kteří uvažují zda se mají podvolit vydírání a získat

spojení se svými dráhy...“ Od té doby však celá záležitost nezůstala v klidu. Ústředí Československého národního sdružení v Kanadě jasně prohlásilo, že „Legalizace poměru k ČSSR, o níž kterýkoliv člen ČSNS v Kanadě sám požádá, přijme čs. pas, podepíše prohlášení o věrnosti k Čs. socialistické republice, se nesrovnává s členstvím v ČSNS v Kanadě.“ Ústředí ČSNS nadále jednalo s příslušnými vládními činiteli a poslanci o doplnění kanadského zákona o občanství o ochranu Kanad'anů čs. původu ve všech zemích, aniž by na nich bylo vyžadováno občanství země, které navštíví. Od slov se však přešlo k činu:

Poslanec Donald W. Munro podal návrh zákona, kterým se doplňuje zákon o kanadském občanství a vylučuje dvojí občanství.

„The Act to amend the Citizenship Act“, který byl jím předložen jako „Bill C-227“ dne 13. března 1984 a byl přijat k prvnímu čtení, obsahuje toto: a) když se nachází mimo Kanadu a nabude národnost nebo občanství jiné země než kanadské aktem dobrovolným a formálním, nebo: b) který složí přísahu, potvrdí nebo jiným způsobem prohlásí věrnost jiné zemi než Kanadě, přestává být kanadským občanem.“ **Poslanec Munro** v parlamentě dne 13. března t.r. dále prohlásil toto: „Účelem mého návrhu je ochrana kanadských občanů narozených v cizí zemi proti politicky zaměřeným administrativním zásahům některých zemí za Železnou oponou, jako je Československo, před udělováním víza k návštěvě své rodné země a svých příbuzných tam žijících. Tito Novokanad'ané jsou nuceni k tomu, aby učinili přísahu nebo

jiné prohlášení o věrnosti ke své rodné vlasti. Tímto navrhovaným doplněním bude zemím za Železnou oponou zabráněno, aby na svých bývalých občanech vydíraly obnovení věrnosti...“

Za tyto akce ve prospěch Kanad'anů čs. původu patří naše díky oběma poslancům **Hon. Elmer Mac Kay** (býv. ministru pro hospodářský rozvoj v Clarkově progresivní konservativní vládě) a **Donald W. Munro**, kteří již po několik let opravdově bojují i za práva Kanad'anů čs. původu.

V závěru několik slov do našich řad:

Uprehli jsme z naší milované vlasti, ztotožněné nelidským, komunisticko-sovětským systémem násilí, abychom ve svobodném světě bojovali za svobodné, demokratické Československo. Podpisování všemožných výpovědí a prohlášení o věrnosti k barbarskému, nepřátelskému komunistickému režimu, dokonce i zaplacení sta ba i tisíců dolarů, finanční podpora komunistickému režimu násilí atd., to přece není boj za svobodu, to není boj proti komunistické svobodě! To je přece jasná podpora k udržování komunistické tyranie. Je to cesta ke komunistické porobě dalších zemí a národů, k oslabování svobody a demokracie svobodných zemí, včetně Kanady! Dá se říci, že komunistického režimu byl a je jasný: rozvracet, oslabit čs. exil a získat finanční prostředky k podvratné činnosti v dosud svobodných zemích. Často uvažují o tom, co by čs. exilu a mnohým „uprehlákům“ řekl TGM? Je to otázka především mravní, otázka osobní a národní cti, otázka svědomí každého z nás! Přemýšlejme o tom, podle toho jednejme!

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

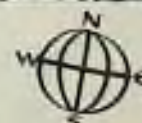
dokud zásoba
postává

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

20. června 1984 — skupinový let do Československa. Doprovázená výprava.

28. července - 11. srpna — plavba na lodi SS Norway zahrnuje Severní pól a norské fjordy.

Rijen 1984 — cesta po Africe na 19 dní.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

LÉKÁRENSKÝ TELEFON:
484-0106

DOMÁCÍ TELEFON:
749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Noworul Memorial Chapels

2655 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2235

SPORT

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

40. kolo: Zetor Brno - Dukla Jihlava 1:7, TJ Vítkovice - CHZ Litvínov 1:1, TJ Gottwaldov (Zlín) - Tesla Pardubice 7:3, Sparta Praha - Motor České Budějovice 1:6, Slovan Bratislava - Dukla Trenčín 1:0, VSŽ Košice - Škoda Plzeň 6:2.

41. kolo: Jihlava - Sparta 11:1, Litvínov - Bratislava 4:1, Pardubice - Plzeň 8:4, Trenčín - Brno 8:1, Č. Budějovice - Gottwaldov 3:1, Vítkovice - Košice 3:3.

TABULKA PO 41. KOLE:

1. JIHLAVA	185:101	62
2. LITVÍNOV	189:136	58
3. PARDUBICE	140:115	51
4. SPARTA	128:136	44
5. TRENČÍN	145:134	42
6. Č. BUDĚJOVICE	134:132	41
7. KOŠICE	158:161	39
8. BRNO	113:129	36
9. BRATISLAVA	135:165	32
10. VÍTKOVICE	131:184	32
11. GOTTHALDOV	118:149	28
12. PLZEŇ	125:159	27

3. NSR 3:20 0
4. HOLANDSKO 0:39 0

Skupina B: Finsko - Švýcarsko 8:3, Finsko - Francie 4:1, Československo - Švýcarsko 13:0, Branky: Volek, Kašťák, Toupal, Ručka, Kron po 2, Medřík, Šebek, Hulík, Československo - Francie 13:1, Branky: Šebek 3, Kučera, Pivoňka, Volek po 2, Svoboda, Hošek, Toupal, Ručka.

TABULKA PO 2. KOLE:

1. ČSSR	26:1	4
2. FINSKO	12:4	4
3. FRANCIE	2:17	0
4. ŠVÝCARSKO	3:21	0

2. ročník Švédského poháru

1. kolo: SSSR - Finsko 8:2, Švédsko - Československo 2:3 (1:2, 0:1, 1:0) - branky: 14. min. Rosol (Jihlava), 15. min. Růžička (Litvínov), 32. min. Lála (Č. Budějovice).
Trenéři: Dr. Bukač a Neveselý dali na Švédském poháru příležitost mladým hráčům.

Mezinárodní turnaj v Olomouci a v Uherském Hradišti

Československo-B - Československo hráči do 20 let 7:2, SSSR-B - NDR-A 9:1.

Přátelský zápas veteránů na kladenském zimním stadionu: Kladno - Montreal 11:4, branky: Ed, Novák 3, Bauer 2, Šubrt, Markup, Čermák, Nedvěd, Vimmer, Kopřiva; Simard 2, Turcot, Walsh.

I. národní liga kopané V ČESKOSLOVENSKU

ČESKOMORAVSKÁ SKUPINA:

19. kolo: VTJ Tábor - Sigma Olomouc 0:0, VP Frýdek-Místek - Zbrojovka Brno 2:0, Třinec - Plzeň 2:0, Chomutov - Poruba 1:1, Gottwaldov (Zlín) - Mladá Boleslav 2:0, České Budějovice - Jablonec 3:0, Česká Lípa - Xaverov 1:0, Prostějov - Motorlet Praha 0:0.

**Prvních pět týmů
v tabulce:**

1. OLOMOUČ	47:6	36
2. BRNO	35:20	24
3. TŘINEC	24:22	22
4. PLZEŇ	28:31	22
5. CHOMUTOV	31:25	21

SLOVENSKÁ SKUPINA:
20. kolo: Dubnica - Petržalka Bratislava 1:2, Martin - Dunajská Streda 1:2, Trenčín - Trebišov 3:0, Michalovec - Levice 1:1, Poprad - ZTS Košice 3:3, Senica - Stropkov 1:0, Matador Bratislava - Puchov 4:0, Humenné - Prievidza 2:2.

**Prvních pět týmů
v tabulce:**

1. PETRŽALKA	60:14	34
2. D. STREDA	41:13	34
3. TRENČÍN	27:18	23
4. LEVICE	30:21	22
5. KOŠICE	27:29	21

PŘÁTELSKÉ ZÁPASY: Jugoslávie - Maďarsko 2:1, hráči do 21 let; Turecko - Maďarsko 1:0, Turecko - Maďarsko 0:6, Izrael - Svob. Irsko 3:0, Slavia Praha - HJK Helsinki 3:0, branky: Němec 2, Sindelář.
Itálie - Československo 1:1, branky: 34. min. Bagni - 1:0, 68. Griga (Sparta) hlavičkou po přihrávce od Želenského, kterého uvolnil Fiala.

Československo naposledy prohrálo s Itálií v Janově 0:3 - dne 13. prosince 1953. Utkání bylo vyrovnané, Československo hrálo především s úmyslem nedostat gól a tomu podřídilo rozestavení i taktiku. Spolehlivě zachytil brankář Mikloško. Sestava: Mikloško (Ostrava) - Fiala (Dukla Praha) - Jakubec, Prokeš, Ondra, Levý, Chaloupka (všichni Bohemians Praha) - od 46. min. Š. Šťastný (Sparta), Sloup (Bohemians), od 63. min. K. Jarolím (Slavia Praha), Zelenský - Mičinec (oba Bohemians), 60. min. Drulák (Cheb), Griga (Sparta Praha). Trenér: Fr. Hlavánek.
Utkání pozoroval budoucí

trenér čs. reprezentace Josef Masopust.

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRANIČÍ

• Kniha Jožky Pejškara „Poslední pocta...“ která je důstojným památkem na zemřelého čs. exulanty docílila neobvyklého úspěchu. V jejím II. dílu bude věnována zvláštní kapitola zemřelým příslušníkům sportovních organizací a vyjde v Curyšské „Konfrontaci“ během letošního roku.
• V Chrudimě zemřel Mirek Štěpánek, podporovatel sportovního hnutí - místního fotbalového klubu. Je bratrem již dnes zesnulého Zdeňka, (býv. pokladníka naší clevelandské odbočky). Mirek byl mezi námi návštěvou, vždy byl laskavý, zábavný a každého dovedl potěšit. Ztrávil s námi pěkné chvíle - nám pak vždy psával. Čest jeho památce!
• Populární čs. sportovec Franta Plánička se v pražské nemocnici podrobil operaci. Přejeme mu rychlé zotavení.

• Budete mile překvapeni, zavítáte-li do New Yorku a navštívíte-li tam známou krajauskou restauraci „Ruč“. Najdete tam vždy pěkné posezení v příjemném prostředí, kde se i dobře vaří po našem. Adresa: 312 East 72nd Street, New York 10021. Telefon 650-1611. Kolega Ruč je podporovatel našeho Svazu a vše doporučujeme jeho podnik!
• Pojeďte s námi na Olympiádu do Californie. Obrátte se na podnik Jana Filipka, který je spoluhajitel známého „Crown Hotelu“ v Palm Springs. Máme k němu obdiv a úctu. Ve svých sedmdesáti letech vydal poutavou knihu, nyní má rozepsanou i další a je vždy nápomocný a korektní ke každému.
• Obětavému sekretáři Svazu Lud'kovi Janskému z New Yorku přejeme rychlé uzdravení!

Doporučte HLAS NÁRODA svým přátelům a známým

M.A. FIRDAUSI
Director
Fund Matching Services

(312) 429-0093

AMERICAN GRANTS & SCHOLARSHIPS
16336 S. 66th Avenue
Tinley Park, Illinois 60477

Charles J. Marik

Marik
Funeral Home of Berwyn

Joseph H. Marik

6507 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
ILLINOIS 60402
484-6310 or 242-3255

Nejsrdečnější blahopřání
k narozeninám

našemu drahému zaměstnavateli
panu

Ferd. PANCNEROVI

6514 W. Cermak Rd.
Berwyn, Ill.

Hodně zdraví, štěstí a úspěchů ve Vašem
podnikání ve jménu české kultury
do dalších let

Vám ze srdce přeji

VAŠI ZAMĚSTNANCI

**K-H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
jeji majitelé

STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

ČS. OREL - SVATOVÁCLAVSKÁ ŽUPA - V EXILU

P.O. BOX 165, JONESVILLE, Mich 49250, USA

1. dubna 1984.

S e s t r o - b r a t ř e !

2 popudu rozhodnutí na Orelské Pracovní poradě, konané 25. června 1983 ve Washingtonu D.C. USA, svolává se tímto

MIMOŘÁDNÝ SJEZD ČS. ORLA V EXILU

na dny 26. - 28. května do Chicaga, Ill., spojeného s poutí k soše

PANNY MARIE V EXILU

v benediktinském opatství v Lisle. (západně nedaleko Chicaga).

Sjezdová zasedání se budou konat v místnostech "Velehradu", 2657-59 South Lawndale Ave. (tel. (312) 762-2044)

PROGRAM

1. Stav organizace - zprávy funkcionářů
2. Úkoly Čs. Orla v exilu s ohledem na dnešek a budoucnost.
3. Orelská osvěta : tisk, přednášky, film, rádio a. j.
4. Koordinace práce a spolupráce s jinými složkami v zahraničí.
5. Volba do funkcí Předsednictva
6. Stanovy : obnova registrace členství a pravidelných poplatků
7. Jiné podstatné záležitosti a návrhy k projednání.

Každý jednotlivý řádně registrovaný člen - členka se zúčastňuje tohoto sjezdu buď přímo - osobně a nebo prostřednictvím řádně vyplněné a platné "PLNÉ MOCI" (viz níže), kterou vystavte na jméno o němž víte, že je řádně registrovaným členem - členkou a víte, že se sjezdu osobně zúčastní, a odešlete na výše uvedenou adresu nejpozději do 13. května t.r. s eventuelními vlastními připomínkami a návrhy.

Na téže adrese si můžete zajistit ubytování, přeuplacením \$ 25.- Přivezte s sebou kroj členský a nebo lidový, po případě modrá košile, bílá vázanka a šedé kalhoty také postačí.

S bratrským pozdravem, Z D A Ř B Ů H :

Hradil
Frant. Hradil, starosta

P L N Ě M O C

Václav Sedláček, I. jednatel.
V.P.

Já, _____, číslo Legitimace _____ (členem od _____)
Já, _____, číslo legitimace _____ (členkou od _____)
zplnomocňuji tímto bra./ses. _____ zastupováním na
Mimoř. Sjezdu Čs. Orla v Exilu v Chicagu, 26.-28. května T.R.

V _____ dne _____ 1984.

Podpis

BOHU — VLASTI — NÁRODU!

Vítáme našeho exulního Otce biskupa dr. Jaroslava Škarvady při jeho mistijní cestě k našim krajanům do Kalifornie

Pro kratkou dobu svého pobytu v USA se v r. 1960 u nich nemohl zastavit pan kardinál Beran. A když byl vloni náš první exulní biskup Jaroslav mezi námi v USA, na Kalifornii mu už také nezbývalo čas. Zato letys jim to štěstí vynahradit. I v Chicagu z toho máme upřímnou radost a posíláme mu do Kalifornie - Otce Popelkovi i všem krajanům upřímně pozdravy

STŘEDA 18. dubna 1984 P ř í j e z d .

ZELENÝ ČTVRTEK 19. dubna

VELKÝ PÁTEK 20. dubna

BÍLÁ SOBOTA 21. dubna

BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ

22. dubna

Pondělí 23. dubna

Úterý 24. dubna

Středa 25. dubna

Čtvrtek 26. dubna

Pátek 27. dubna

SOBOTA 28. dubna

BÍLÁ NEDĚLE 29. dubna

Pondělí 30. dubna

Úterý - Sobota 1 - 5. V.

NEDĚLE 6. května

PROGRAM PASTORAČNÍ CESTY NEJD. OTCE BISKUPA DR. JAR. ŠKARVADY DO KALIFORNIE

české bohoslužby nejd. Otce biskupa
v Tridnu Svatého Týdne
v kapli Connolly House *)

Slavná česká mše svatá nejd. Otce biskupa v kapli Loyola High School o 10:30 hod. dopoledne
Po mši svatá "Kláštní vajíšek" a beseda v "Taviers Hall".

audience u J. Bn. kardinála Timothea Maminga
a návštěvy u krajanů
podle předchozího dojednání

Odjezd do San Franciska
Slavná česká mše svatá nejd. Otce biskupa na Lone Mountain o 10:30a.m.
Odjezd do Los Angeles

Návštěvy krajanů
Slavná česká mše svatá nejd. Otce biskupa u Sester Benediktinek v San Diegu o 3. hod. odpoledne

„Mírové“ demonstrace v Československu

Podle zpráv v západním tisku byla ve Znojme československou vládou zorganizována t. zv. „mírová demonstrace“, na kterou bylo nakomandováno kolem 43 tisíc československých občanů. Mimo to se této „mírové“ demonstrace zúčastnili také někteří členové pacifistických skupin ze západu.

GRAMOFONOVÉ DESKY NA PRODEJ:

Prodávám starší české a anglické desky.
Volejte od 6:00 P.M. - 9:00 P.M.
(762-2739)

BYT K PRONAJMUTÍ

Bezdomkým nájemníkům —
nejraději manželům.
„GARDEN APARTMENT“
2840 S. Springfield

1951

12. dubna

1984

Vzpomínka

NA NEDOKONČENOU
MELODI

Kapelník FR. SEČKÁŘ
Snímek je z r. 1949, když bylo mému Fanoši 43 let.

Františka SEČKÁŘE

který nás opustil před 33 lety a nyní drme svůj věčný sen na Mount Auburn hřbitově ve Stickney, Ill.

K uctění nehynoucí památky věnuji: Anděla Sečkářová, dcera Libuška a zet' Frank Domanšti, Larry a Tricia Domanšti, Renée a Dadid Bushnellovi, vnoučata, Jeffrey a Julie Domanšti, pravnuci, Brooke Bushnellová, pravnučka.

NOVÉ KRAJANSKÉ KADERNICTVÍ MILLY'S BEAUTY SALON

6909 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL.

PROVÁDÍ stříhání
trvalé (PERMS)
barvení vlasů

☎: 484-9424 MAJITELKA: Ludmila JEŽEK

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRAVČÍK
evropský vysoce kvalitní sklenář a dělník v Československu

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Znamé oblíbené pivo "Gösser" z Pa-kouska. Zadejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel. 278-1818

Josef KOPTA:

Matka mé matky jí dala život na Velký Pátek

Toho roku se nastavba libochovické věže blížila ke konci a v dílně Petra Šimonka nadmíru pospíchali, aby byli včas hotovi s obrovským železným křížem. Ale není správně mluvit o dílně, neboť kříž byl vykován na dvoře a jeho spodní část vbíhala do dlouhé chodby, jejíž vrata byla po celý den otevřena. Byl to dům číslo 12 v Kostelní ulici, vzdálený od chrámu Všem svatých sotva sto kroků a zvědavci, kteří přihlíželi práci na věži, mohli chvílemi nahlížet do otevřené chodby. Dnes se tam nývalo a finčivě rány kladiv se srážely s klenbou táhlé fortny, která je prodlužovala. Občas odtud zazněl mistrův hlas, někdy velitelsky řízený, jindy zlostný, jindy i spílavý. Dalo se vysledovat, kdy rozkazuje tovaryšovi a kdy se ohovívá do učňovského jehněte. Celá parta sestávala ze dvou dělníků a ze dvou učňů a pracovala na této otevřené scéně již čtyři neděle. Proto nebylo divu, že tato podivná přestávka lidí baví. Mluví jen o tom, jak bude jednou gigantický kříž vytahován na věž, jak bude po mnoha svízlech vztýčen na zlatou báni a jak bude malický v těch výšinách. Jinak

byli zcela zaujati věží, kde se objevily černé okrouhlé ciferníky se zlatými číslicemi a kde pražský hodinář seřizoval stroj, který měl dnes odbít první poledne. Do té chvíle chyběla ještě necelá hodina, což bylo možno znamenat na zlatých rařích, které již od rána šly. S jejich postupem dav lidí vzrůstal a houští, ulice se plnila až k náměstí a také až k řece, kam se od kostela svažovala její jižní část. Odevšad bylo dosti výhledu na vysokou věž, odevšad bylo možno sledovat pomalý pochod rařích, neboť ciferníky byly čtyři a poloha jejich terčí byla v souladu se světovými stranami.

Obyvatelům domu číslo 12, v jehož chodbě padala rána za ranou, nebylo co závidět. Racht a chvění jej proustupovalo až do základů, až po střešinu. Ale jednoletá holčička Stázička měla neméně dobrý spánek jako jiné malé děti v klapavých mlýnech nebo v domcích u trati. Ležela v proutěném koši uprostřed obytné světnice, jejíž okna vedla na ulici, a nedala se vyrušit ani tehdy, když se rány tří kladiv shlukly v hromový úder. Tehdy sem skleněnými dveřmi nahlédla z kuchyně její matka Františka a pohněnkovými očima pátrala, zdali se světlovlasá hlavička nehýbe. Ale mohla být klidná, dítě chrupalo jako o půlnoci. I vydávala se zase k plotně, na níž opékala vdolky, obvyklé jídlo pro páteční oběd. Bylo jich na dvě prkna a všechny byly přesně spočítány, aby se každému dostalo jeho výměry. Panu mistrovi deset, tovaryšům po osmi, něčed-

níkům po pěti, a té, která je pekla, snad dva, snad tři, podle toho, vpadne-li muž ještě před polednem do kuchyně a hrábne-li do mísy pro teplé a chrupavé pochutnání.

Dnes asi neměl čas a žena tomu byla ráda, neboť práce jí šla velmi špatně od ruky. Když chodila připadala si jako kachna, která courá břicho po zemi. Často posedávala se svěšenou hlavou a posláblou rukou stírala se zástěry mouku, která se tam zachytila za práce na válu. Ale zároveň toto místo na svém těle pozorně střežila, jak ji k tomu vyhlížel jeho zveličený tvar a střídavé nájezdy větší nebo menší bolesti. Neměla být matkou po prvé a její zkušenost byla mnohem větší, nežli nasvědčovalo jediné dítě v proutěném koši. Předcházeli je bratr a sestra, Pepíček a Pavlinka, kteří v nejužším věku zemřeli. Františka Šimonková měla již tedy roditi po čtvrté a vrata domu byla otevřena v podivném souladu s blížící se hodinkou, v níž má být pozdraven příchod nového potomka. Přijde již dnes? Je pátek, den Kristova umučení, pro pověřivé lidi den nešťastný.

Také Františka Šimonková byla pověřivá a nepřála si, aby její těžká chvíle přikvačila v tento den. A přece se jí zdálo, že je nablízku. Mohla ji arciť jen ubádat, neboť lékařský výzkum jí ani nepřišel na mysl. V rodinném kalendáři byly vždycky velmi přesné záznamy o krásné černobílé Stračce, která je za pět let obdařila třemi telátky, avšak žena se pokorně skláněla před Boží vůlí, která dobře ví, co činí. Bába Honzíkova žije v sousedství a bude tu na první výzvu, kterou je možno vykřiknout ze dvora přes zeď.

Bylo již asi půl dvanácté, když se rozléty dveře a do kuchyně vkročil její hmotný muž s čepicí na hlavě. Právě si trochu odpočívala na rohu lavice, hned se však zdvihla a všechnu bolest zakrývala úsměvem. Přestávky mezi jednotlivými nájezdy se povážlivě krátily, už to byly dlouhé, řezavé tuhy nožem, který dříve pouze bodal. Věděla, co to znamená, když tato bolest houstne, když se prodlužuje, zatímco přestávky se zkracují, když se posléze všechno slijí v jedinou křeč, která přemůže i největší hrdinku. Ale teď ještě mohla s pomocí silné vůle své utrpení potlačit.

„Šáva!“ vykřikl, spatřiv ji. „Pořád se bojím, aby ses mi tu zatím nerozsypala. Nebylo by divu, řádně tam jako v pekle.“ „Já to nie!“ řekla a mávla rukou. „Ale nepromeškejte poledne.“

Hodiny budou po prvé odbíjet dvanáctou a u nás bychom je neslyšeli.“ Byl již u kamen, na nichž stála mísa s pečenými vdolkami, a vybíral si ten nejkřehčí. Rychle jej sáhl a sáhl po druhém, do kterého se pustil s nemenší chutí. „Nevím,“ křčil rameny, žvýkáje teplá sousta, „máme postarbat a na hodiny je těžko myslet. Ale udělám ti to k vůli. Ty mi za to dej kloka jako řimbabu.“ Zasmál se, a otevřel si rukávem ústa, odcházel z teplé a tmavé kuchyně.

Ale žena již měla co dělat, aby se udržela na nohou. Jakmile osaměla, vlekla se k lavičce, na jejíž roh usedla se zvláštní zálibou. Lépe si pohověla, mohla-li těžké nohy široce rozevřít. Potom se ještě jednou vydala ke kamnům, odstavila bramborovou polévku a dopekla poslední vdolky. Když je chtěla začít mazat, přišel nový příval bolesti a zahnal ji na lavičce.

Zdálo se jí, že by snad bylo dobře, kdyby šla do světnice rozestlat postel, avšak v zápětí zase zaváhala. Již musila zatínat rty, aby se jí z nich nevydralo zaupění. „Všechno přejde,“ myslila si, „až bude na světě, ani si na ty bolesti nevzpomenu.“ Nyní postřehla, že v chodbě pracuje jediné kladivo, a ostré pravidelné rány přikla svému muži. S novou myšlenkou na páteční den přišla myšlenka na kříž a na Ježíše Krista a údery připomněly jí vltoukání hřebu do jeho údů. Sklonila hlavu a myslila na muka, která mu bylo vytrpět, nežli zemřel. A vzpomněla i na jeho matku pod křížem se sedmi meči v srdci. Tvář v tvář tomuto vidění zpozorněla, a sebravši všechny síly, ubírala se za práci. Šlo to lépe nežli si myslila. Zdálo se jí, že své břímě ponese ještě zítra a snad i pozítří. Tak se jí najednou ulevilo.

Lidi na ulici stále ještě přibývalo a s postupem rařích ke dvanáctce stoupalo i jejich napětí. Někdo žertoval, že věžní hodiny jim byl čert dlužen, neboť již nebudou moci zahávat čas při nočním návratu od pivních korbelů. Ale většinou byl tento krok veleben a srdce byla pyšná na rodné město, které se zmohlo na věžní hodiny. Nechybělo arciť bručounů, kteří mají spadeno na každé novotářství. Ti skuhrali, že je těžko vědět, co zlého přikvačí na město ruku v ruce s touto novinkou. „Čtyřikrát za hodinu slyšet odbíjet čas!“ děsil se starý správce záložny, jehož uši byly vždycky pečlivě ucpány bavlnkou. „Všichni tu,“ povídal, „nakonec zešílíme, protože něco-takového-nase-nervy-nesou.“

Několik minut před dovršením poledne vyšel před vrata mistr Petr Šimonek, pohlédl na věž a houkl do chodby: „Tak šlus!“ Kladiva utichla a on zůstal venku, aby byl take svědkem chvíle, hodně paměti. Potom ještě své čeledi povel: „Pojd'te se také koukat, chaso!“ Ticho vzrůstalo a vstupovalo i do domu, kde se ženino srdce skoro polekalo této náhlé změny. Šťastně dokončila i pomazánku, třebaže musila odrážet nově a nově útoky. Byla to již celá vojska bolest, která řádila v jejím životě jako v dobytém městě. „Proč by měl být pátek,“ myslila si Františka Šimonková, „nešťastný den? Neboťoval by se za nás ten, který učí lásee a odkáně?“ Tak plašila svůj pověřivý strach, avšak ten neustupoval. Byla to již úzkost, která přicházela ze srdce silně rozbušeného. Bylo to, jako kdyby dítě, uložené pod ním, si s ním hrálo jako se zvonkem.

Myšlenka na zvon nepřišla nadohodu. Zvenčí sem vniklo čtyřnásobné návěští menšího zvonu, které bude na věži odbíjeno před každou hodinou. Žena již počítala, avšak po malé přestávce musila začít počítat po druhé. Tehdy byly údery zvonu hlubší a zdoluhavější. Napočítala jich jedenáct a po dvanáctém zhluboka vydechla. Ale na to, zvon zazněl po třinácté. Nechtělo se věřit. Žena v úleku ztrnula, jako kdyby se jí dostalo neblahého znamení. Celým tělem jí projela hrozná bolest, která ji v zápětí srazila na lavičce. Slyší dobře? Ulice zní smíchem rozjařených lidí, kteří se baví na vrub pražského hodi-náře. „Mlčet, mlčet!“ křičí do toho starý správce. „Víme, co to znamená? Vite, do čeho jdeme?“ Stojí asi u samého okna, protože jeho slova jsou zcela srozumitelná.

Ale v tom začne zvoník vyzvánět poledne. Františka Šimonková, přibitá na tvrdé dřevo úzké lavice, se zesláblou rukou křížuje a začíná modlit. „Anděl Páně zvěstoval Panně Marii...“ Její chvíle se blížila. Už snad smí zavolat: „Petře!“ Volá ho několikrát a potom trpělivě čeká, až se sám vrátí. Stráží může její hlas k němu proniknout. A myslí si: „Neměla jsem se tak poděsit. Dítě půjde na svět branou strachu.“ Ale za chvíli vzpomíná na smích lidského davu a doplňuje předešlou myšlenku: „Branou strachu i branou veselosti!“

A čeká. A bolestí stoupají. A dítě se pomalu vydává na cestu, na níž se od věků do věků střídá strach s veselostí a bolest s nadějí.

(Z knihy Větrný mlýn)

OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře
z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošívaných dek a polštářů
z husího prachového peří a daeronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme
česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost —
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERNWYN ILL. 60402

(312) 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pančera

NA MRSKUT

Byla pomlázka, hanácký mrskut. Otec Křeňák chlapcům rozumně domlouval...

„A neberte si příklad z těch ostatních darebů a buďte dokonalí, ať lidi vidí, že máte lepší rozum!“

Chlapce toto poučení otece, který z nich tepal dokonale lidi od mala, zase zakřiklo: ještě ani nevěděli, na čem se usnesou, jen to cítili, že jim každý nerv v těle škubá, že jim nohy utíkají z domu a že otec, který v jejich indiánštině slul „Tangua“ je člověk, jehož jest se stráti, neboť číhal na příležitost, kdy jim bude moci dát toto spásitelné poučení pro nastávající mrskut jako každoročně, až se mu to na Zelený čtvrtek ráno, když brzy po kuropění mumlal dunivým hlasem, aby chlapci vstali a šli se umýt rosou na paměť toho, že Kristus Pán se modlil v zahradě Getsemanské, a pomodlili se venku na úsvitě, přičemž se ten dodatek o dokonalosti dal vhodně navázat na ten ranní budíček.

Ale chlapci si hned vzpomněli na dědečka. Stařeček Křeňák byli odjakživa kujón a chlapcům přáli vyrazení. Syna se báli potměšile, správně potichu od-suzující jeho přísnou vychovávací metodu, a proto kde mohli, chlapce popíchli k nějakému kousku.

Chlapci měli stařečka rádi a na pouhý pokyn jim podali dýmku, brýle a doskočili pro tabák, zato vlastního tatovi se vymlouvali: „Ať de Franta - ať de Janek - pořádně já...“

Stařeček se na Zelený čtvrtek vypravili po kostele na prouti a odpoledne, když přišli chlapci na besedu, jim upletli nádherné tatary. To bylo vůně kolem té práce, darmo mluvit, takové hořké, chlapci ji lapali vlhkými nosíky a byli by chtěli všechno rozšlehat, jak skákali roz-todivně vyhazující nohama, právě jak to viděli u kůzlat. Od-ráželi se ve skoku nohama od zdi, i oběma majdou to zkoušeli a tatary pořádně vysoko natfásali. Stařeček se chichotali chlapcům, šlo to s nimi a hnedle by byli to samé dokázali, mysleli si, ta sedmdesátka jim na jaře jakoby nevadila.

„Tož chlapci, které mně přenesete z mrskuto něvěří vě-eko, tož ten dostane ode mně něco!“

Tož to zas byla jednou rozumná řeč. „Já-já-já.“ hned se kluci překřikovali a zarputile na sebe nevražili. Tot' se ví, že to musel v té slovní přáníci

slavně vyhrát nejstarší Franta, jinak z toho hrozila již pranice tatary. „Tož si to pamatujte, chlapci, co sem vám slébil!“ Chlapci si pamatovali dobře.

„Janku, gde pudeš?“ ptá se Ferda. „Co já vím?“ neprozradil Janek. „A gde ty?“ „Já taky ešče nevím.“ odsekl Frantík. „A já už vím, gde pudem. Na Terynu! Ale neříkete to žádnému.“ zavázal Ferda mladší bratry k mlčenlivosti. - Tatary před otcem všichni dobře schovali, v noci na nich pod prostěradlem spali, aby je stále u sebe cítili. Až přišel ten nejkrásnější den pro kluky a nejstrašnější pro děvčata. Běda jim, jestliže se dobře nenavlíkli, protože tatar se lepší na záda.

Bylo neštěstí, že o svátku tangua nebyl v továrně a hlídal chlapce, ale cestou do kostela jich už neuhlídal. Chlapci se vytatili jako pára, tatary v nohavících, a když byli za dveřmi, bylo hej. Zašli za sousedovo, protože to se tangua ještě za nimi díval, ale jak zabouchly dveře, vrátili se zpět a hned na Terynu, dceru sousedovic, a bylo pískotu a volání o pomoc před třemi bříci, až na dvůr vyběhla a křivela: Enom se opovažte! Šak já to povím vašemu tatinkovi!“ - Ale kluci nic neslyšeli a neviděli a švali svou obet' a zpívali: „Mám já ženu nekáranu, nekáranu, kópin já si tatar na ňu, tatar na ňu.“

buďu já ju tatarovat', tatarovat', ona bude poskakovat', poskakovat'.

A Teryna poskakovala a křičela: „Pantátóóó—!“

A aj, tangua Křeňák uslyšel volání o pomoc přes plot a honem po hlasu a škvírou vidí to boží dopuštění. Žluč v tanguovi vzpěl a zabouchal mocně na plot. Kluci rázem ustali ve svém pustém řádění, celí zmodrálí hrůzou. „Tož tak se chodí do

kostela! - No počkete, až přendete dom!“ Teryna se posmívala: „Kýš, kýš, kýš! - Dobře vám tak! A abyste věděli, tož vám nedám ani jedno vajíčko!“ Chlapcům bylo do pláče hanbou. Tolik se těšili a všechno nadarmo a ještě dostanou. V kostele ani nezpívali, ale nechtělo se jim ven. „Kluci, nechod' me dom! Dyž s' naši takovi, pudem ke stařečkovi!“ Hned byli u stařečka místo oběda. „Tož gde máte te věca?“

A chlapci nakrabovali a vypravovali, co se jim přihodilo, a že nepůjdou domů a zůstanou do smrti u stařenky. Stařenka měla radost. Chlapci byli u nich přes odpoledne a také dostali od nich po dvou malovaných vajčích, ale zato nic nedostali od stařečka, protože nebyla vymřkaná.

Doma čekali na chlapce do večera, až měla maminka starost o ně a otec také jevil nepokoj. Tož se maminka vypravila k stařečkovi a srdce jí zaplesalo, když našla své tři dareby. „Tož máte jít dom, tatinek vám už nic neudělají.“ „Aha!“ - nevěřili chlapci mamince a nechtěli se hnout od stařečka. „Enom dyž pud' s' nama stařeček, tož pudem.“ Nezbylo tedy než jít. Cesta od „stařečkovyho“ k jejich uplynula jako minuta a chlapci se plaše soukali do kuchyně a instinktivně se dali do prosíku: „Tatínku, prosím vás, my už to nigdá neuděláme, prosím vás.“

Tatínkovi už dávno vyprehala zloba z hrudi. Proto nechal řemen řemenem a jen jim rozumně domlouvil: „Je to hanbá! Co si řekn' ledi? - Dě-včeca z toho mohla dostat' břed! A te, Frantíku, máš jít po prázdninách do semenárky a zpíváš taková škaredá písničku! Gdo ví, ešle tě věč veznó!“

To tangua nejvte mrzelo a zas jen zatvrdilo: „A zetra všeci tři, ešst', psat', početat', pěti drat' a

ani krok ven!“ - Ani stařeček se neodvážili něco namítat, cítili výčitky svědomí, že chlapce přivedli do té bídě.

„Tož pote d'at, stařečku.“ zvala snacha d'at stařečka, když bylo po kázání. A chlapci nechtěli věřit svým očím, když maminka vydala z almarý plný talíř malovaných vajčích. Přinesla je odpoledne Teryna chlapcům za mrskut a smála se jako jarní sluníčko na pantátu a prosila, aby nic chlapcům nedělali, že by jí jich bylo líto. - „Nenabijete jim?“ - ještě si zajistila přípořev' pantátovu. Pantáta se už rozplývali, vždyť měli rád Matějkovu Terynu a poplácali ji po zádech na poděkování za chlapce a jako náplast za ty šlehy tatarům.

Ta vajčka byla tak krásná a pantátova tvář zářila při divání se na ně a už se nezdobili na chlapce, ani s tím čtením, psaním a počítáním to nemysleli vážně, jen aby chlapce post-rašili. Maminka podělila chlapce vejci po čtyřech stejným dílem.

„Tož keré má něvěci?“ vmísili se do toho stařeček a dali každému vnukovi po šestáku. Tak vyšlo najevo, kdo to vlastně spískal. „Tož to ste ve, tatínku, dali chlapcům takový ponaočení?“ smál se syn. „Jatož det' sme nebebe jinači, senku.“ zapálili si stařeček gypsovku a pohesednivali. „Ale přeeček tři na jedno chodero! Tož potom neměla volat' gde dobré pomož! A co věč temo řekn' v semenárce?“ strachoval se syn.

„Ale bzdino ti řeknó, ešče be se ti vesmile. Mesliš, že ti panáci beše lepší, chachacha! - Det' s'ó to ešče dětli!“

To už chlapci nesyšeli a vytatili se k Matějkovým a šprtali s Terynou cvrčeny. H.H.

FIRESIDE FEDERAL SAVINGS & LOAN
5041 31st Cicero, Ill. ☎ 863-0780
Savings Accounts - N.O.W. Accounts
SAFETY DEPOSIT BOXES-TRAVELERS CHECKS

HAPPY EASTER
Rubino Sea Foods
FRESH, FROZEN & SMOKED FISH
FRESH SHRIMP, LOBSTERS & CRABS
1605 W. Roosevelt
BROADVIEW, ILL.
☎ 344-2299

Happy Easter
BERWYN PET SUPPLY
2829 S. Harlem
BERWYN, ILL. 60402
☎ 749-0660

DISTINCTIVE FASHIONS
FOR THE SUBURBAN WOMAN
LUCILE FILLMORE'S
3300 Oak Park Ave.
BERWYN, ILL. 60402
☎ 484-3700

Happy Easter
SPORTSMAN'S PARK RACE TRACK
3301 S. Laramie
CICERO, ILL.
☎ 242-1121

HAPPY EASTER
HOMESTEAD RESTAURANT
8305 W. North Ave.
MAYWOOD, ILL.
☎ 344-9886
Open 7 Days a Week

Cicero Morton Cab Co.
24 HOUR-RADIO DISPATCHED
Airport Transportation Service
TO AND FROM O'HARE-MIDWAY-MEIGS
And All Other Airports
Prompt, Courteous & Dependable
☎ 652-1606 ☎ 484-2100

BOHEMIA RESTAURANT

6026 W. Cermak Rd., Cicero

DAILY FRESH HOME COOKING
BOHEMIAN AND AMERICAN
CUISINE
HOME MADE PASTRY

BUSINESSMAN'S LUNCHES
Mon. Thru. Fri.
11 A.M. - 3 P.M. \$3.49

TAKE OUT ORDERS

DAILY SPECIALS

OPEN 11 - 7.30 - Mon, Sun. Closed Wednesday

☎ (312) 652-8351

Your Hostess: Jarmila Dohnal

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadette

(Pokračování z min. čísla)

Kapitola dvacátá sedmá

OHEŇ ZAHŘÁVÁ S TEBOU, Ó BERNADETTO!

Uplyne dvacet dní, než dá Paní Bernadettě vědět, že se zase objeví v Massabielle. V těchto dnech se vexasce povážlivě množí. Zejména lurdské děti mají na nich účast. Nikdo neví, co do těch děcek vjelo. Jednou odpoledne táhne celá horda devítiletých až dvanáctiletých kluků v procesi k jeskyni a provádějí tam parodistický žehnáním ruženou a léčivých zázraků takovou rouhavou neplech, že selky, které se tam modlí, se zděšeně rozuteknou. Děkan zuří. Přisahal by, že tuto neplech nastrojili jisti lvi z kavárny Pokrok. A patrně v dohodě s úřady. Protože však nemůže dospělým nic dokázat, vytáhne příštího dne ve škole oba náčelníky tlupy a vlastnoručně je ztrestá.

V neděli hájí v krátkém proslovu Bernadettu, aniž ji ovšem pojmenuje, proti padoušství karikaturistů. Lidé zbystří pozornost. Mění snad Církev svůj postoj? Ne! Marie Dominik Peyramale pořád ještě nevěří, že Bernadetta mluví ve všem vědu pravdu a že je duševně zdráva. Přesto drží Bernadetta všechny jeho myšlenky v zajetí. Peyramale je bezradný a otřesen, i když to nedává na jevo. Proti vlastní vůli pracuje už pro tu, které by se rád stíral jako obtížného zmatku.

Vital Dutour a Jacomet využívají mezitím opičin zázraku až do dna. Den co den odesílají dlouhá policejní hlášení baronu Massymu a vrchnímu státnímu návladnictví v Pau. V nich jsou zaznamenány nejen "klukoviny" školáků, nejen více méně vážné kopie Bernadetty, o které se pokoušejí rozličné kandidátky thaumaturgie, nýbrž i ony nevysvětlitelné případy, jako je akutní duševní onemocnění vzorného dítěte Alexe a rychlý zásah a úspěch pátera Beluza. Je tu ještě množství záchvatů, mdlob, poruch smyslů, jež se odehrávají v okruhu jeskyně. Úřední hlášení všechno zaznamenávají. Nezmiňují se o tvrzení několika málo chorých lidí, kteří prohlašují, že se po užití vody z pramene náhle uzdravili nebo při nejmenším pocítili ulehčení. Nelze mít za zlé policejnímu komisaři, že se o tom nezmiňuje, neboť většina těchto uzdravení se zakládá na zmatených a matoucích údajích.

Ministr Roulland není s těmito raporty z Lurd nespokojen. Dává tisku, který je v žoldu vlády, k dispozici pěkný materiál. Jeho úmyslem je přesunout massabiellecká zjevení ze světla nábožensko-politických debat do onoho lhostejného polosvětla, které se v novinách vyhrazuje domům, v nichž straší, mořským hadům, pomstychtivým činům mumií, spiritismu a podobným nadsmyslným sensacím. Do akordu mísí se nový tón. Za prvé je Bernadetta podvodnice. Za druhé trpí mladistvou pomateností. Za třetí svou Paní skutečně vidí. Takové nervosní povahy od nepamětných dob podobná okultní zjevení mívají. Vždy a všude vyskytovaly se "záhadné zjevy". Jsou novitánek a nic neznamenaají. Jsou to přízraky. Nepřislují do náboženství, ale do potměšilé šerosvitné životní sféry, kterou ještě neosvětlily ranní paprsky rozumu. Církev sama je nejostřejším nepřítelem těchto temných nejasných sfér. A co se týče Paní a její osoby, nemůže se asi příliš lišit od černého děda, který bývá postrachem citlivých dětí, když ho nerozumné matky příliš živě malují na zeď. Tak asi píše umírněný vládní tisk, velmi dbalý toho, aby nepoškodil dobré vztahy mezi státem a Církví, jež jsou osobním dilem Ludvíka Napoleona. Proti tomu se zase vzpírají jakobinské noviny levého křídla. Nepřiznávají oněm šerosvitným oblastem nejmenšího oprávnění v devatenáctém století. Šerosvit je obskurant, a jestliže se v jasnoduché Francii odváží jakési jeskynní strašidlo na světlo, mělo by se z kořene vyhladit. Tím zas je podrážděn konservativní a katolický tisk, především list tak vlivný, jako je "L'Univers", jehož šéfredaktor Veuillot se k zděšení ministra Roullanda rozjede sám do Lurd a nadšenou serií článků o Bernadettě učiní Paní z Massabielle přístupnou salonům reakcionářské buržoasie. Co mělo národní aféru vybiřit, vyvolalo tudíž nový svár a vedlo k dalšímu zdomácnění zázračna v ochotných i vzpírajících se myslích Francouzů.

Roulland se odebere k svému kolegovi, ministru financí Fouldovi, který hraje roli prostředníka mezi císařem a vládou. Roulland, svým oborem historik, deklamuje:

"Napoleon je císař. Císař ale konečně promluví..."

Za dva dny oplácí ministr financí Fould návštěvu Roullando. Vítá ho: "Víte přece, jak je císař pověřivý," začíná. "Má to znamenat, že Jeho Veličenstvo v paní věří?" ptá se Roulland ostře. "Co vás nemá! Paní, v které císař věří, jsou méně tajuplné. Císař pouze věří, že by mu paní, v kterou nevěří, mohla škodit. To je psychologie pověry." "A co říká císař poroučet?"

"Aby si pánové tu věc vyřídili sami."

"Znamená to," zbystří Roulland pozornost, "že máme právo jeskyni uzavřít?"

"Já bych si to ještě rozmyslil, příteli," usměje se Fould. "Císař si v přítomné chvíli velmi přejí nerozladit klerikály. Víte přece, jak sní o tom, že se stane spušitelem Italie jako Bonaparte. Přijímá ustavičné dopisy od Cavoura, který mu nabízí spojení. Dojde-li k válce, bude církevní stát nejohroženějším problémem. Milý Roullande, pohněte tarbeského biskupa, aby svolil uzavřít jeskyni. Monseigneur Laurence je prý velmi jasně myslící pán."

Tento rozhovor má za následek, že je baron Massy k své veliké nelibosti ještě jednou nucen navštívit biskupa. Konstatuje na hodinách, že ho biskup nechal opět přes pět minut čekat. Nemá tudíž v moci všechnen svůj korektní chlad, když se konečně rozproudí rozhovor:

"Vaše Milosti, doufám, že po všem, co se stalo, vystoupíte ze své moudré rezervy. Nad policejními raporty, které mi z Lurd docházejí, se mi ježí vlasy. Uličníci světi řádu, žehnají ruženou. Prostopášné ženštiny parodují Nejsvětější Pannu. Půjde-li to tak dál, vženou lurdské události Francii do takora protestantismu a atheismu."

Baron ze zlosti úvod poněkud přestřelil. Bertrand Sévère Laurence zůstává klidný:

"I mně jsou tyto události známy," přisvědčí po odměřené přestávce. "Jsou opravdu hodně politování. Ale není třeba je přeceňovat. Několik školáků se dopustilo velkého darebáctví, to je pravda. Farář však je za to — jak jsem se doslechl — vydatně potrestal. Obávám se, pane prefekte, že vaši výteční úředníci projevují v této věci přílišnou horlivost..."

Prefekta div neopustí zdvořilost, což prý se stává málokdy: "Moji úředníci, Monseigneur," řekne útočně, "se snaží obnovit klid, zatím co klerus schovává hlavu do písku."

Biskup malounko stáhne tragické, sarkastické ústní koutky: "Klerus si počíná, jak se mu předepíše. A se zřetelem na to podivuhodné rozrušení lidu zajisté uznáte, že mu není za lehké takto si počínat."

"Mlčení kleru, Monseigneur, stává se víc a víc nebezpečím pro klid a pořádek. Bud' to jsou lurdská zjevení rázu nadpřirozeného v theologickém slova smyslu, a pak je třeba, aby je Církev jako takové uznala: anebo jsou nepravá, a pak je ovšem nutno, aby je Církev odmítla. Ale biskup se musí rozhodnout!"

Monseigneur se poutně usměje:

"Nemohu, děj se co děj, souhlasit s vaším bud' anebo, barone! Mimo to si úlohu biskupa špatně vykládáte. Ano, kdyby se ve věcech nadpřirozených dalo tak lehce rozhodnout o tom, co je pravda a co není! Vždyť to ani ve věcech přirozených a světských nebývá snadné. Mezi tím, co je pravé a co nepravé, leží tisíc skrupulí, a je nám třeba nejsvědomitějšího pověření, neomezeného času a především pomoci Ducha svatého, abychom skrze všechny tyto pochybnosti pronikli k pravdě."

"Jinými slovy, Monseigneur, věc neskončí, dokud..." Biskup položí ruku s tupými prsty na kříž na prsou posetý diamanty:

"Vy, pane prefekte, vidíte stále jen zavržení hodné nepěchy, které vám policie raportuje. Já však se raduji také z jiných zpráv. Mohu vám prozradit, že se v Lurdech a v celé mé diecési dějí blahodárné věci. Nepřátelé si podávají ruce ke křesťanskému smíru a lidé se modlí s vroucností, s jakou se už sta let nemodlili..."

Baron Massy si nervosně navléká černé hlazené rukavice:

"Modlí se na místě neposvěceném a zákonem neschváleném!"

"Modlitba je všude dobrá, Excellence."

Baron má za to, že přišla chvíle, kdy může vyhodit největší trumf. Vytáhne ze svého portefeuillu opatrně výstřížek z novin:

"Smím Vaši Milost obeznámít s minímím našeho nejvlivnějšího listu? "L'Ere Imperiale" píše takto:

Pohnutkou ke zbudování modlitebny by měly být trefnější důvody, než jsou výpovědi kataleptického dítěte, a mělo by pro ni být zvoleno lepší místo než louže, v které se to dítě myje..."

Biskup Bertrand Sévère Laurence přeslechně citát s dokonale nevšímavostí:

"Pane prefekte," řekne konečně mírně, propouštíje barona. "vy jste nucen myslet ryze administrativně. Já jsem povinen myslet ještě jinak než administrativně, proto vám k svému velikému politování nemohu být k službám."

O všech těchto hovorech, intervencích a rozpravách mocných tohoto světa nemá Bernadetta Soubirousová ani zdání. A kdyby měla — netklo by se jí to, neboť účinek její lásky nemá s láskou samou nic společného. Bernadetta by v těchto dnech dovolené ráda stůj co stůj překlenula trhlínu, která se rozvěřila mezi ní a její rodinou. Pobývá celý den v Cachotu. Hlídá bratříčky a vypomáhá matce horlivěji než jindy. Jen docházce do školy se vyhýbá, jak může. V předvečer posledního čtvrtku v březnu v Bernadetta — nebyla by s to říci, proč a jak — že Paní ji ohlaňuje návrat. Stěší a šťastná nedočkavost ji roztřásá. Neprodleně oznamuje to matce i tetám. Po celou noc nezamhouří oka.

(Pokračování přístě)

SAL'S CUSTOM TAILOR & CLEANER
3435 S. HARLEM
Berwyn, Ill.
☎ 484-5454
DRY CLEANING
LEATHER & FUR
Also Weaver

HAPPY EASTER
Coloramic Tile
7036 Cermak
BERWYN, ILL.
☎ 749-2215
All Types of Wall & Floor Tile
Ceramic & Plastic Tile
EXPERT INSTALLATION

Happy Easter
FROM
JAVUREK FURS
6615 W. Cermak Rd.
BERWYN, ILL.
☎ 484-0917

HAPPY EASTER
Olympic Cleaners
6729 OGDEN AVE.
Berwyn, Ill.
☎ 484-5300

D'ANDREA & SON ITALIAN FOODS
IMPORTED & DOMESTIC FOODS & WINES
Cermak Plaza
BERWYN, ILL.
☎ 484-8121

THE KLIMA FAMILY
CORDIALLY INVITES YOU TO THE
Olympic Restaurant
6139 CERMAK
Cicero, Ill.
☎ 652-0101
Open 11 AM to 8 PM Daily
CLOSED TUESDAYS
UNDER NEW MANAGEMENT

COLEMAN PUPPET THEATRE
1516 S. 2nd Ave.
MAYWOOD, ILL. 60153
FOR THE FINEST ENTERTAINMENT
FOR SPECIAL OCCASIONS IN
Your School-Club-Church or Home
☎ 344-2920

VLASTA KRŠKOVÁ NEZAHÁLÍ

Oblíbená harmonikářka Vlasta Kršková nejen, že hraje a zpívá naše známé polky, působí jimi radost našemu krajanskému exilnímu i americkému obecnímu, - ale jak více - sama dokonce nové polky skládá.

Zkrátka a dobře - naše polka má ve Vlastě oddanou a vytvářící propagátorku. Chce ji uvést ve známost i tam, kde ji předtím nikdo neznal, a proto když některé etnické skupiny nemají své polkové písně, překládá do jejich jazyků původní slova našich polek.

Melodie polek ji stále znějí v uších a s nimi přicházejí nápady, kde jech použít.

Jak jsme již o tom psali, při návštěvě Svätého Otce Jana Pavla II. v Americe vznikla její známá: „Pope John Paul II. Polka“ a polkou „Happy Birthday President Reagan Polka“ vyzpívala našemu prezidentovi své přání.

Při chuti na Wendy's známé a oblíbené hamburgry - když viděla jejich reklamu s Clarou Peller na televizi - napadla ji melodie polky - k níž ihned složila slova, která nedělní Sun-Times (15. dubna) uveřejnila a která, dnes pro vás přetiskujeme.

Where's the beef?
Bring the beef.
Everyone looks for the beef.
Where's the beef?
Where's the beef?
Where's the beef?
Everybody wants the beef.
Where's the beef?
Where's the beef?

„Come on folks, join in this song. And when we sing it one more time, we'll all be beefing along.“

Dáte-li se zlákat Vlastinou písničkou a „we'll all be beefing along“ - přejeme vám dobrou chuť a Vlastě hodně úspěchu a radosti z její další práce.

Podobenství o milosrdném komunistovi

jehož text dostali začátkem září všichni biskupové a ordináři ČSSR, prezident republiky Husák a krajské výbory KSČ s prosbou: „Zveřejněte ve svých fadách“.

Nastoupilo dítě do školy a po několika strávených dnech upadlo mezi lotry. Oloupili je o všechny poklady, které mělo ve své čisté a nevinné duši. Byli to lotři mazaní. „Dobří,“ „zasloužili“ pedagogové. Dítě je nyní rozpolcené, trpí. Ztratilo duševní klid.

Dověděl se o tom jeden prelát a řekl si: „Mám se dítěte zastat nebo nemám? Přeci to mám daleko! Ať mu pomůže místní farář. A kdybych se někde zastal, stejně by to nepomohlo, ještě bych byl zbaven svého úřadu a mohlo by se stát, že se můj úřad pak zruší a nebude nikdo, kdo by „organizoval“ diecézi. Přece musím volit vždy jen menší zlo.“

Místní farář se o tom též dověděl, ale řekl si: „Vždyť tu se nedá nic dělat, jen se modlit. Kdyby aspoň rodiče za něco stáli a pomohli svému dítěti! Měli by jít za ředitelem a říci mu, co si přeje i na co mají také právo. Tu se opravdu nedá nic dělat. Přece nemůže na mně někdo ehtít, abych šel sám za tím hrozným ředitelem. Ještě by mě nakonec úplně vyhostil s mým náboženstvím ve škole, už tak skrovným. Vždyť kdybych mu i zdvořile řekl, že má respektovat Chartu lidských práv a naší ústavu, budu ještě přeložen a stále překládání přece není na prospěch farnosti.“

Uslyšel o případu tohoto dítěte jeden nevěřící, vydávající se dokonce za komunistu. Moc neuvažoval o tom, že by snad mohl přijít o místo vědeckého pracovníka a dostat se k lopatě. A hned zasáhl. Poradil se s právníkem a s přáteli a poslal na vyšší místa memorandum, aby se respektovaly zákony a nikdo nebyl duchovně znásilňován. A doložil to konkrétním případem - tohoto dítěte.

Kdo myslíš, že pochopil příkaz bliženecké lásky a zachoval se správně k onomu dítěti a dokonce hrdinsky? Onen „komunista“.

Jdi a jednej také tak!

(Podobenství koluje v ČSSR

DVĚ ANEŽKY POTŘEBUJÍ VAŠI POMOC

Texty modliteb na první týden po velikonicích za Anežku Chrobákovou - pro všechny ty, kdo se s námi začali o Velkém Pátku modlit růženec za její uzdravení na přímluvu Bl. Anežky České.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku, nyní i vždycky až na věky věkův amen.

Můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, vysvobod' nás od pekelného ohně, přiveď všechny duše do nebe, zvláště pak ty, které Tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Otče náš... /jednou/

Zdravas Maria - /desetkrát/ - za každým slovem Ježíš přijde: kterého jsi Panno z Ducha svätého počala.

Prosba: Matko našeho Pána Ježíše Krista spolu s blahoslavenou Anežkou, její patronkou, přednese naši opravdovou a vroucí prosbu Bohu Otci, aby se smíloval a naši Anežku nám uzdravil.

Radio PRAHA komunistická propaganda do zahraničí

Podle posledního průzkumu vysílání státní sovětského bloku byla zjištěna různá data o mezinárodním vysílání Radio Praha, které vysílá ve 12 jazycích a má prý kolem 40 milionů posluchačů. Popularita Radio Praha prý stoupá: v r. 1953 dostalo pražské zahraniční vysílání více jak 3 tisíce dopisů; v r. 1970 počet stoupl na více jak 88 tisíc dopisů a v r. 1982 obdrželo Radio Praha více jak 145 tisíc dopisů z 92 států. Kromě toho prý Radio Praha má denně mezi 40 - 60 telefonních rozhovorů ze zahraničí a v Asii, v Africe a v Latinské Americe bylo prý založeno kolem 1.800 klubů posluchačů tohoto vysílání. Nejlepší odezvu prý má vysílání v italštině; nejvíce dopisů ze zahraničí přichází z Itálie nebo od italských občanů pracujících v Západním Německu a v jiných státech západní Evropy.

-afa-

už delší dobu. Kard. Tomášek ještě jako biskup se prý r. 1977 o něm vyjádřil: „Je velmi časové, a proto by publicita byla velmi užitečná. Ale nemám časopis, který by to zveřejnil. Zatím je to jen cosi jako „zpytování svědomí“ do našich kruhů.“

Ikdyž jsou tento týden pro nás nejdůležitější velikonoce, připomeňme si 640. výročí povýšení Prahy na církevní metropoli.

Před 640 léty v dubnu r. 1344 bylo pražské biskupství povýšeno na arcibiskupství. Tím byly země koruny české, vyňaty z pravomoci arcibiskupů německých.

Povýšení Prahy na arcibiskupství vyjednal tehdejší markrabě moravský, později král český Karel IV. s papežem Klementem VI. svým bývalým pařížským učitelem.

Prvním papežským arcibiskupem se stal příslušník staroslovanského rodu Maloveců. Arnošt z Pardubic. První tento český arcibiskup byl věrným přítelem a rádcem Karlovým, kterého korunoval za krále českého 2. září r. 1347.

Arcibiskup Arnošt radil králi při založení kláštera na Slovanech (v Emauzích) a při založení pražské university.

Tohoto muže svaté pověsti, spoluvůdce nejslavnější doby českého národa, chtěli někteří kardinálové po smrti papeže Inocence VI. volit za papeže - (škoda, mohli jsme Poláky předběhnout o celých šest století).

Arnošt z Pardubic však odmítnul kandidovat na stolce sv. Petra. On chtěl vzdát i úřad arcibiskupský a uchýlit se jako řeholník do kláštera v Kladsku, který pro ten účel založil. Smrt však zmařila i tento jeho plán. Zemřel v Roudnici 30. června r. 1364 tedy právě před 620 lety.

Na svoje výslovné přání byl pohřben v chrámu Panny Marie v Kladsku, které bylo po mnoho století nedílnou částí české země. Jeho hrob je tam dosud.

Arnošt z Pardubic miloval Kladsko jako kraj svého dětství. Chodil tam do školy a později studoval v benediktinském klášteře v blízkém Broumově. I po založení Litomyšlského biskupství, Arnošt si podržel Kladsko i s Vraclaví za součást pražské arcidiecéze. Patřilo k ní po celá století až bylo od ní odděleno během 2. světové války a nyní je součástí polské církevní organizace.

Matěj z Babíkovy

CLEVELAND'S KARLIN HALL AND CLUB NEWS

Sunday May 6th Czech Karlin Hall and Club will celebrate its 11th Anniversary with a Polka Mass, Dinner, and Dance. The Polka Mass will be at 12:00 Noon at St. John Nepomucene Church Fleet Avenue and East 50th Street. John Dusek will provide the music for the Mass as well as for the Duck or Pork Dumpling Dinner which will follow at 1:00 P.M. at the Hall 5304 Fleet Avenue. Ticket reservations may be had by contacting Secretary Joe Kocab ☎ 883-4760.

The Karlin Hall & Club Mortgage Fund will benefit from the proceeds of a Reverse Raffle which will be held at the Hall on Saturday May 19th. Joe Skul will provide the music. Director Michael Dobransky may be reached for details and reservations at ☎ 341-3542.

The Karlin Clubbers will be going on two bus trips in the near future. Guests are welcome. The first trip is Sunday April 29, 1984 to Milbury, Ohio with Emil Hronek and the Karlin Brass Band. The second bus trip is a weekend to Chatham, Ontario on June 9th and 10th. Events that weekend will include two Polka Extravaganzas in the Chatham Municipal Auditorium, outdoor Czech Mass and Procession with over 200 costumed folk dancers and a folk dance presentation. Reservations and information may be had from Secretary Joe Kocab ☎ 883-4760.

Dear Editor & Readers.

May the grace and peace of the Holy spirit be with us forever.

As 1984 draws on, I am writing to request your support once again. The stream of mission need is steady and unending. We need your vote of confidence.

Kindly send me rosaries, statues, medals, scapulars, Holy pictures, used Christmas and Easter cards, used clothes and other odds useful in mission work, which will be shared by many missionary priests and sisters in our work for the Lord. In return we assure you of your remembrance in our daily prayers and holy masses.

God bless you.

Fr. Paul Cruz,
Our Lady's Church,
Kannanathoor P.O.,
691 576,
Kerala, India.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

VOICE OF THE NATION

LITURGICAL RECEPTION FOR ARCHBISHOP DANIEL KUCERA, O.S.B.

DUBUQUE — Five Flags Civic Center was the setting for the liturgical reception installation of Daniel W. Kucera O.S.B., as the tenth bishop and eighth archbishop of Dubuque on Thursday, February 23 at 3:00 p.m.

Archbishop Kucera came to Dubuque after serving as Bishop of Salina, Kansas since May 7, 1980. He succeeds Archbishop James J. Byrne who retired August 23, 1983 after 21 years as Metropolitan of Dubuque.

Over 3000 persons, including 45 archbishops and bishops, 14 abbots, ecumenical and civic leaders, Governor Terry Brandstad and Mrs. Kris Brandstad, clergy, representatives from religious communities and from the parishes in the archdiocese, and a delegation from the Dioceses of Salina and Joliet, Ill. were in attendance.

The two-hour ceremony was televised live by KWWL-TV and Carnaby Square Tele-productions of Waterloo. The ceremony was aired live simultaneously in the state-wide Iowa Public Television Network.

Preceding the ceremony, the assembly was called to celebration by the ringing of two Convent of the Sisters of the Visitation and the Center of the Sisters of Charity of the Blessed Virgin Mary both in Dubuque.

Following the procession of the bishops, abbots, priests and deacons, the Rev. Msgr. D.V. Foley, senior priest of the archdiocese met Archbishop Kucera at the entrance to the auditorium. He presented the archbishop with a crucifix and holy water, symbols of his mission of teaching and leading others to holiness. The new archbishop then proceeded down the aisle blessing the assembled crowd.

Archbishop Kucera was temporarily seated for the declaration of his appointment as the Archbishop of Dubuque. Ar-

chbishop Pio Laghi, Apostolic Delegate in the United States, asked Archbishop Kucera to accept his role as the Metropolitan of the See of Dubuque, and he and Archbishop Byrne escorted Kucera to the Cathedra, the bishop's chair, symbol of his teaching authority. The Apostolic delegate presented Kucera with the crozier, the shepherd's staff of Bishop Mathias Loras, first bishop of Dubuque, as a sign of his acceptance of the mission to lead, shepherd and serve the people of the Archdiocese of Dubuque.

The actual installation completed, the assembled congregation rose to applaud their new shepherd. Fifteen representatives of various groups, including the Governor of Iowa, approached the Cathedra to greet and welcome Archbishop Kucera to the state and the city.

Archbishop Kucera opened the Liturgy of the Word with the singing of the Gloria of the Mass.

A choir of 115 students from the 11 Catholic high schools in the archdiocese took up the intonation of the ancient hymn of praise. This combined choir was under the direction of Joseph Hann, choral instructor at Wahlert High School in Dubuque. The organist was Geri Goodman of St. Columbkille Parish, Dubuque, and the cantor was Joel Gorun of Dubuque's Nativity Parish.

The brass choir was directed by Russ McVay of Regis High School, Cedar Rapids. Music selections were composed by the Rev. Everett J. Frese of St. Patrick's Parish, Watkins and chairman of the archdiocesan music committee.

Three 9-by 30-foot banners backed the sanctuary area. The central banner was that of the installation symbol used throughout the weeks for invitations, reply cards, tickets etc. It portrays the double-armed cross of the metropolitan of an archdiocese, together with the representation of the cathedra (chair), a figure with hands raised in worship, the sun rising over the fertile fields of Iowa, and flowing waters of blessing. The symbol was designed and executed by St. Louise Kames, BVM, of the faculty of Clarke College in Dubuque.

Archbishop Kucera addressed the archdiocese publically

for the first time in his humility of the liturgy.

The gifts of bread and wine for the Offertory were brought in procession to the celebrant by seven students from all levels of the school system provided within the Archdiocese of Dubuque.

The bishops of Iowa — Davenport, Des Moines, and Sioux City — celebrated the liturgy with Archbishop Kucera and his brother, Rev. Edward Kucera, O.S.B., at the altar. They were joined in the concelebration by all of the bishops, abbots and priests present. Communion was distributed to the congregation by 30 priests and deacons.

At the conclusion of the liturgy a reception was held for all those in attendance to give them the opportunity to meet Archbishop Kucera personally.

During the following week, six area receptions are planned around the archdiocese to welcome the new archbishop.

Archdiocese of Chicago

In his Easter message, Joseph Cardinal Bernardin, Archbishop of Chicago, reminds the people of the Archdiocese of Chicago that „in the triumph of the risen Christ, we will find our own life and glory.”

In his column „The Truth in Christ” which will appear in Friday's Chicago Catholic, the Cardinal invites the priests, religious and laity of the Archdiocese to open wide the doors to Jesus. „let us not be afraid or hold back. For in the powerlessness of the crucified Jesus, we will find our power as a redeemed people.”

„Even though we may hear His words and participate in the breaking of the bread, does the saving power of Jesus fail to change our minds and hearts because we hold back, because we refuse to open up to Him?”

„Easter is a forceful reminder that Jesus was victorious over death. He lives! Those who truly believe can unite themselves with Him in the paschal mystery. Now they, too, can be victorious over sin and death and share the Redeemer's new life of glory,” said the Cardinal.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

UNESCO: THE PROMISE

A very significant action has just been taken by the Government of the United States. It has informed the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) that it is reappraising U.S. participation in that organization.

For over thirty years, those of us actively concerned with the struggle for individual freedom have recognized the threat posed by the United Nations and many of its specialized agencies and autonomous bodies such as UNESCO.

We have long known the goals of both organizations were inimical to the best interests of the American people. Finally, Thank God, the outrageous rhetoric and programs of UNESCO have begun to arouse even those who have been generally complacent. This is especially true of the media which has had its own orgone.

Most people think UNESCO is a part of the United Nations. It is not. It is an autonomous organization which happens to have a close relationship with the U.N. It has its own Constitution, its own budget, its own headquarters, staffed with its own bloated bureaucracy.

Members of UNESCO do not have to be members of the United Nations. It is often referred to as a “specialized agency” but in fact it is an “autonomous body.” So when we

are discussing UNESCO, we're really not discussing the U.N.

At the present time, UNESCO is made up of 158 member nations. In point of fact it is the world's largest “think tank” with over 2,500 personnel on its Paris headquarters staff alone. Many more are employed at its other subsidiary organizations in various European cities. Its triannual budget, both assessed and non-assessed for 1981-83, is more than \$1 billion, of which the United States contributes more than 25 percent. (p. 42)

UNESCO is one of the world's largest publishers, bringing out 4 or 5 books a week, year in and year out. Up through 1978 it had published 7,000 books in 70 languages. It issues some 13,000 documents every year totaling hundreds of millions of pages (p. 42)

It is the world's most aggressive promoter of conferences. In 1982 alone it sponsored 240 international gatherings on subjects within its areas of responsibility.

UNESCO is based on the premise “that since war began in the minds of men, it is in the minds of men that defenses of peace must be constructed.” Like the Constitution of the U.S.S.R. that of UNESCO reads beautifully. It is full of rhetorical phrases.

The document says those forming the group believe “in the unrestricted pursuit of objective truth, and in the free exchange of ideas and knowledge—that they are going to collaborate among the nations “in order to further universal respect for justice, for the rule of law and for the human rights and fundamental freedoms which are affirmed for the peoples of the world.”

Such are the principles of UNESCO. How, then, is it possible that many of its members do not subscribe to any of these principles?

That question points directly to the present-day problem in UNESCO: The organization has abandoned its principles.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

CZECHVIDEO - VHS.BETA

Videokasety s programy v českém jazyce.
Filmy veselohry, turistické o ČR,
písničkové pořady atd.

KATALOG \$1.00:
CZECHVIDEO
P.O. Box 901873
DALLAS, TEXAS 75390

Take
stock
in America.